

Незалежна громадська газета

№1(17) 2014

Суспільно-інформаційне видання

Ми зуміли
зупинити
розгул
криміналу
90-х

5

2013: підсумки

2014: прогноз

3

6

Хмельниччина. Віхи-2013: вперед, до соціального раю!

Рік темної водяної Змії пройшов під супроводом соціальних ініціатив, які Президент Віктор Янукович запозичив у свого попередника Віктора Ющенка. Хмельницька облдержадміністрація також долучилася до цієї пропаганди. Але обіцяний соціальний рай перетворився на суцільне пекло від Держказначейства — структури, яка напяму обслуговує рахунки всіх державних установ. Починаючи з вересня, села, райони і міста Хмельниччини зіткнулися з тотальною проблемою інших регіонів: на папері — мільйонери, а в реальності — наближені до безхатьків. Кошти не пропускає Держказначейство, борги сягнули двомісячних затримок. Щось схоже творилося з системою кризового 2008 року.

Ми пропонуємо добірку визначальних подій року, що минув, які вплинули на життя Хмельниччини.

11

Лікувальні трави та спеції допоможуть зігрітися взимку

Зима вже у розпалі. Чи готові ви до сезону хололів, а разом з тим і до сезону грипу та застуди? Коли зима несподівано зустріне нас лютими морозами, варто переглянути і свій раціон на користь здорових та зігрівальних продуктів.

Темно-помаранчеві овочі, як-то морква та гарбуз, наситять організм бета-каротином, який стимулюватиме імунну систему. Коренеплоди, зокрема цибуля, часник, ріпа та бруква, допоможуть краще акліматизуватися до нових погодних умов. Кулінарні спеції та трави поліпшать циркуляцію крові, допоможуть зігрітися та подолають прояви застуди.

Наш передплатний індекс: **68627**

Дорогі мої земляки, подоляни!

Рік, що минає, осяяний жовто-блакитними та європейськими прапорами на Майдані Незалежності, у містах і селах України, в серцях і душах усіх свідомих українців. І ніщо не зупинить нашого прагнення вибороти для Батьківщини свободу, справедливість і народовладдя. Наша зброя – єдність, правда і безмежна любов до України. Саме з ними ми перетинаємо рубіж у рік 2014-й. Я щиро прагну, аби у році прийдешньому ми подолали диктатуру злочинної влади. Нам потрібно багато витримки і мужності, аби мирно, з відкритими забралом, не порушуючи жодного з принципів гуманізму і людяності, Конституції України, досягти своєї мети і стати справжніми господарями на власній землі.

У святковій молитві я проситиму Бога, аби Всевишній завжди підтримував незламний дух українців і оберігав кожного з вас, щедро обдаровував здоров'ям та піднесеним настроєм. Я впевнений: з любов'ю і вірою в серці – ми переможемо. І на своїй святій землі розпочнемо відбудову нашого спільного європейського дому. Злагоди і благополуччя вам і вашим родинам!

Щасливих свят!

Валерій Лесков,
в.о. голови Хмельницької обласної
партійної організації ВО «Батьківщина».

КОРОТКО**Прокуратура області взялася за ради, які ухвалили євромайданні рішення**

Прокурорами Хмельницької області виявлено 12 рішень місцевих рад, пов'язаних із підготовкою до підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, прийнятих з перевищенням повноважень, наданих законодавством про місцеве самоврядування.

Як повідомляє прес-служба облпрокуратури, приміром, сесією однієї з селищних рад прийнято рішення про використання прапора Євросоюзу на приміщеннях установ, організацій, підприємств, хоча ці питання, відповідно до ст.26 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні», не належать до компетенції депутатів селищної ради.

Також рішенням сесії сільради у Кам'янець-Подільському районі передбачено «негайне усунення» від займаної посади Міністра внутрішніх справ.

У більшості вказаних рішень йдеться про відставку Уряду, дострокові вибори Президента та депутатів Верховної Ради України, що суперечить законодавству про місцеве самоврядування.

Тому про скасування цих рішень прокурори звернулись до суду із позовами, які наразі перебувають на розгляді.

Мінеральні добрива**Нітроамофоска, діамфоска, амофос, аміачна селітра, КАС**

ТОВ "Агрохім Поділля" реалізує широкий спектр складних мінеральних добрив Українських, Російських та Білоруських виробників.

Тел./факс: (0382) 75-25-54, (050) 419-62-80

E-mail: agrohim.p@gmail.com

Адреса: 29000, м.Хмельницький, вул.Проскурівська 19/2

ПОГЛЯД**Народ прозрів. А влада?**

Найпотужніший вулкан зріє не в горах. Потенційна енергія, що за своїм рушієм виміром здатна змести все на шляху, накопичується в масах людей. А в критичний момент виривається назовні. Ще якихось кілька місяців тому в українському суспільстві панували апатія і відчай. Попри нагромадження негативних емоцій, продуктованих неокерованими діями влади, панувала думка: народ на масовий спротив уже не підняти. Проковтнули ж, мовляв, і харківські угоди, й одіозний мовний закон Ківалова-Колесніченка, і ще бозна-скільки відверто антиукраїнських вибриків нинішньої верхівки. Як писав поет, а «ми сиділи і мовчали та мовчки чухали чуби». Аж ні, виявляється, що не такі ми вже й безхребетні, й коли нам уже непереливки, вибухаємо праведним гнівом.

Отаким високим градусом кипіння, що зріввав кришку чана стало непідписання Президентом Вільнюських угод про асоціацію з ЄС. Цьому передувало рішення уряду про призупинення євроінтеграційного процесу. Нас до останнього довели за ніс, аби у вирішальний момент пошити людей у дурні. Бо, бачте, не можуть державні поводити розірвати пуповину з Росією.

Ця бездарна політика владоможців, що звикли ламати країну через коліно, збурила не на жарт громадян. І вони дружно потяглися на майдани своїх міст, масово рушили до Києва. Сотні тисяч співгромадян на чисельних мітингах висловили своє обурення авантюрами діями влади і зажадали дотримуватися раніше задекларованого й схваленого парламентом європейського вектора розвитку країни. У відповідь – повне ігнорування волі народу та кийки осатанілих беркутівців. Люди побачили звіриний оскал «регіональних» братків, і це ще більше підлило масла у вогонь. Маса ще сильніше збурило нехтування Президентом і челяддю законів, зневажливе ставлення до мільйонів людей. Євромайдан повстав проти наділених необмеженою владою яничарів, відстоюючи власну гідність.

Здається, ми навіть не помітили, що в країні визріло громадянське суспільство, на відсутність якого так довго й гірко нарікали. Люди дали зрозуміти, що саме вони є джерелом влади в державі і з їхньою думкою доведеться рахуватися. І влада, яка не вміла і не хотіла дохідливо й на рівних вести розмову з народом, зціпивши зуби, змушена була піти на поступки. Президент, хоч і без ентузіазму, запросив до національного діалогу опозицію, громадських лідерів, святих отців, суспільних авторитетів. Пообіцяв, під тиском Євромайдану та світової спільноти не вдаватися до застосування сили, відпустити заарештованих мітингувальників, покарати винних у побитті студентів і журналістів. Заодно запевнив у незмінності європейського вибору України. А після цього сів у літак і полетів до Москви, підписав зовні привабливі економічні угоди. Проте, що віддав навзаєм? Чим поступився? Таємниця навіть для Верховної Ради – як і попередні доленосні рішення.

Суспільство вимагає змін. А вони, як слушно заявляє опозиція, можуть статися лише після перезавантаження влади. Будемо відверті: нового Президента країна наврядчи отримає раніше 2015 року. А ось уряд відправити у небуття цілком реально. Було б бажання в Януковича, це можна зробити одним розчерком пера без необхідності дотримуватися парламентських процедур. Це може суттєво зняти напругу в суспільстві. Та чи готовий гарант позбавити службових портфелів членів «сім'ї» та й просто донецьких? Поки що на поталу мас кинуто кілька дрібніших чиновників, яких звинувачують у силовому розгоні й жорстокому побитті мирних протестувальників. Але ж усім зрозуміло, що «командири», які віддавали злочинні накази, сидять на Олімпі. Чи назвуть їхні прізвища і належним чином покарають? Народ чекає на відповідь, а потім визначиться, як діяти. Чи розуміє це нинішня влада?

Кость Пилипович.

Відставка чи не відставка — і так п'ять годин!

Формальне звернення до Президента Віктора Януковича щодо суспільно-політичної ситуації, яка склалася в державі (починаючи з кінця листопада 2013 року — авт.), перетворилося для депутатів Хмельницької обласної ради на танталові муки. За п'ять годин місцеві обранці так і не спромоглися відкати узгоджений текст звернення до глави держави, який у підсумку розсварив опозицію і провладну більшість. "На президії облради говорилося про єдиний текст звернення. Якщо їх буде два, то знову ж таки, виступає не Хмельничина, а політичні блоки, які люблять ті чи інші інтереси партій, забувши про свою громаду", — таку оцінку перед сесією дав позафракційний Іван Гуцул.

Не по зубам, як виявилось, став дуже скромний пункт: "Відправити у відставку уряд Миколи Азарова". Не переломила ситуацію й робоча група депутатів, яка була створена напередодні сесії облради. До неї увійшли троє регіоналів, двоє біютівців і двоє народників і один свободівець. Аби заговорити пункт про Азарова, "більшовики" вигадували "креативні" ідеї на кшталт, а не провести нам попередне опитування мешканців Хмельницької області, що вони думають з приводу відставки уряду Азарова? "У державі є достатньо соціологів, котрі безкоштовно про-

вели би опитування. Ми ж не можемо у раді не враховувати бачення громади", — сказав депутат від Партії регіонів Петро Тарасюк. Наче цей обранець не є уособленням частини електорату, яка йому делегувала повноваження для прийняття рішень? Чи за партійною роботою забув, що лежить в основі роботи депутата обласної ради?

Не забула провладна частина цієї робочої групи згадати про власні шкурні інтереси. "А як ми поїдемо до Кабміну, коли на сесії проголосуємо за відставку уряду Азарова?" — запитав один із регіоналів.

Тож двогодинна праця робочої групи завершилася пшиком. І на сесію регіонали прийшли зі своїм текстом звернення, а опозиція — з власним, більш жорсткішим. Що прикметно: "більшовики" проштовхували звернення від депутатської групи "Будуємо Хмельничину разом", яке зачитав народник Віталій Лісовий. У цьому документі провладні депутати просили Януковича "вжити усіх заходів із незначування сили проти мирних зібрань громадян, не допустити введення надзвичайного стану та дати оцінку окремим членам Кабінету міністрів України, які відповідалі за призупинення євроінтеграційних процесів та жорсткий розгін мирної демонстрації".

Реакція опозиції була миттє-

вою. Керівник фракції ВО "Батьківщина" Іван Гладуняк видав експромтом, що групу "Будуємо Хмельничину разом" після цього варто перейменувати на "Допомагаємо грабувати Хмельничину Донбасу" і закликав регіоналів і біютівських "тушок" одуматися. Біютівець Петро Воробей заявив, що "найбільш поради відставці уряду сам Микола Янувич Азаров". "Це літня людина, котра втомилася від політики. Тому що його дії і кроки свідчать або про втому, або про свідому антиукраїнську диверсію", — вважає він.

Свободівець Руслан Лещинин майже благально звернувся до старших колег з "регіонів", "як син до батьків: не страшно, що ви втратите посаду чи хатинку — страшно те, що через 10-20 років скажете своїм дітям і онукам". Такий тон ще більше зробив вибір регіоналів кам'яним: їх не цікавили аргументи колег-опонентів — вони чітко дотримувалися лінії, яку намалював регіонал усім регіоналам Василь Ядуха.

Дійшло навіть до маразму, коли корисні доповнення до рішення більшості від біютівця Віктора Адамського зазнали гучного фіаско. Ну наприклад, що тут не так, коли пан Адамський пропонував включити до тексту звернення речення: 1) "Взяти на контроль та притягнути до відповідальності винних в антиконституційному розгоні та крива-

вому побитті учасників мирного зібрання"; 2) "Негайно скасувати розпорядження Кабміну, яке унеможливило рух на євроінтеграцію та відновити курс на євроінтеграцію".

У підсумку "більшовики" на межі фолу знайшли 53 голоси (якщо голосом менше, рішення не пройшло би — авт.) за своє звернення до Януковича. Опозиція на знак протесту покинула сесійну залу.

Ще одним сплеском емоцій на сесії виявилось питання "тушок" фракції ВО "Батьківщина". Маються на увазі, добрий десяток депутатів, котрі на місцевих виборах 2010 року зайшли до обласної ради під прапорами партії Юлії Тимошенко. Потім ці обранці приєдналися до "нової течії" — провладної депутатської групи "Будуємо Хмельничину разом", яка дала змогу біютівцям втриматися при посадах або здобути певні преференції від діючої влади. Показово, що кістяком "тушок" стала, так звана "група Буряка" — кілька депутатів, котрі мають пряму залежність від нардепа-регіонала Сергія Буряка з 190 виборчого округу.

Керівник фракції ВО "Батьківщина" Іван Гладуняк порушив перед головою обласної ради питання про пересадження "тушок" з біютівської фракції. Найбільше в опалу потрапили заступник голови правління корпорації "Сварог Вест Груп" Микола Дячук та

ректор Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії Інна Шоробура, які були присутні на сесії. З першим Гладуняк розібрався по-пацанськи: "Микола, ти звідси дуй по-хорошому. Па-шол отсюда", — недепутатська лексика взяла гору у Гладуняка. А з пані Шоробурою поступив якось не по-джентильменськи — публічно принизив і вибачився у громади, що включив її до п'ятірки списочників від "Батьківщини".

Після бурхливих дискусій депутати пролистали порядок денний сесії за годину. Затвердили дві обласні програми: протидії поширенню наркоманії, боротьби з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів на 2013-2015 роки; та запобігання і протидії корупції на період до 2015 року. До речі, остання програма носить надто формальний підхід і неспівмірне тринькання грошей. Так, Хмельницький центр перепідготовки та підвищення кваліфікації органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій за 103 тисячі гривень повинен роз'яснити держслужбовцям області вимоги антикорупційного законодавства. І це буде вакциною від корупції?

Віталій Тараненко.

Топ-5 найзнаковіших подій в українській економіці у 2013 році

Українську економіку в 2013 році сколихнуло безліч доле-носних подій. Зокрема, рік, що минув, відзначився падінням ВВП і спадом промислового виробництва, торговими війнами і газовими конфліктами з Росією, «антидоларовими» правилами Нацбанку і нововведеннями на ринку нерухомості. І все ж найголовнішою подією, яка не залишила байдужим жодного громадянина, став провал асоціації з Євросоюзом у Вільнюсі.

ГАЗОВА ЕПОПЕЯ

У січні між Києвом і Москвою виник черговий газовий конфлікт, коли «Газпром» виставив рахунок на 7 мільярдів доларів за некуплений газ в 2012 році, посилячись на пункт контракту про умову «бери або плати». Україна, яка неодноразово просила знизити річний обсяг закупівлі, відмовила «Газпрому» у виплаті штрафних санкцій. Протягом року «Нафтогаз» знижував закупівлі блакитного палива і таким чином випав з трійки найбільших клієнтів «Газпрому». А в листопаді і зовсім перестав закуповувати російський газ, після того, як в Росії пригрозили перевести Україну на 100% передоплату за борги. Пізніше Київ заявив, що може перекрити транзитну трубу в Європу і скоротити закупівлі газу до мінімуму, але все ж відновив закупівлі. А згодом «Нафтогаз» домовився з «Газпромом» про погашення майже мільярдного боргу. Згідно з недавніми повідомленнями ЗМІ, Росія пообіцяла Україні в обмін на асоціацію цілий пакет пропозицій, включаючи зниження цін на паливо.

СОЛОДКА ВІЙНА

«Цукеркова» суперечка між Україною і Росією виникла у липні, коли Росспоживнагляд заборонив постачання на територію РФ солодошів Roshen. Росіяни назвали цукерки шкідливими і заборонили їх їсти – у солодошах нібито знайшли речовину бензопірен. Після цього перевіряти продукцію українського виробника взялися й інші країни, однак вони шкідливих речовин в цукерках не знайшли. Пізніше Росспоживнагляд почав перевірку якості борошняної кондитерської продукції, а згодом російська митниця і зовсім посилила контроль за вантажами практично всіх українських експортерів. Вітчизняні компанії заявляли, що їхні поставки на російський ринок були фактично заблоковані. Експерти пов'язували ситуацію на кордоні з бажанням влади Росії змусити Україну вступити до Митного союзу. Нещодавно стало відомо, що конфлікт вдалося врегулювати, і був знайдений механізм для того, щоб вітчизняні товари почали надходити на російський ринок, в тому числі і продукція Roshen.

«ДРАКОНСЬКІ» СПЕЦМИТА НА АВТО І УТИЛІЗАЦІЙНИЙ ЗБІР

Україна з 14 квітня ввела спеціальне мито на імпорт в країну нових легкових автомобілів, зробивши найбільш хідові іномарки дорожчими. Через «драконівські» мита країна нарвалася на претензії країн СОТ. З 1 вересня з імпортерів і виробників машин в Україні почали стягувати утилізаційний збір, який передбачає, що в ціну нового авто закладається вартість його утилізації. Якщо ж у автовиробників є свої потужності для

розбирання старих машин, вони можуть не закладати збір в їхню вартість. Машини цього року стали «золотими» Передбачалося, що спецмита на авто і утилізаційний збір допоможуть відродити вітчизняний автопром, однак збори не змусили українців купувати машини власного виробника. Втім і іномарки зараз не привертають уваги українців – їхні продажі в країні падають. Крім того, впав і сам випуск вітчизняних машин.

АНТИДОЛАРОВІ ЗАХОДИ

Нацбанк з метою зниження доларизації економіки, зростання ВВП та кредитних ресурсів з 1 вересня ввів обмеження, згідно з яким готівково українці можуть сплачувати покупки на суму, що не перевищує 150 тис. гривень. А гранична сума для розрахунку між підприємствами становить 10 тис. гривень. Угоди на велику суму повинні здійснюватися вже через банки. Крім того, НБУ ввів норму, згідно з якою валюта при переказі на рахунок всередині країни перетворюється в гривні. Тобто, українці, як і раніше, можуть переказувати гроші в доларах на рахунки інших фізосіб, однак зараховуються вони вже в гривневому еквіваленті. Пізніше, восени, Нацбанк випустив постанову, якою зобов'язав усі компанії продавати на міжбанку половину валютних надходжень.

ПРОВАЛ АСОЦІАЦІЇ

Безумовно, пальму першості в ТОП-5 здобуло рішення Кабміну зробити паузу в євроінтеграції. За словами глави уряду Миколи Азарова, асоціація з ЄС зараз може відправити Україну в 90-ті. Він пояснив, що призупиненням

підготовки до асоціації відводить Україну від економічної прірви. Крім того, прем'єр повідомив, що «заморозки» асоціації вимагала Росія. Москва зайняла жорстку позицію і обіцяла розірвати всі торгово-економічні зв'язки з Україною. А це погано позначиться на економіці, адже тільки в цьому році через торговельний спір з РФ Україна зазнала втрат на десятки мільярдів. Тим часом, Президент Віктор Янукович акцентував увагу на тому, що європейцям необхідно розробити програму економічної допомоги Україні на період адаптації економіки до нових реалій зони вільної торгівлі з ЄС. Президент звернув увагу на те, що державі потрібна підтримка МВФ і Світового банку, а також активна допомога ЄС у процесах модернізації газотранспортної системи. Український лідер заклав якмога швидше запровадити безвізовий режим, а також долучити до переговорів про євроінтеграцію Росію. І незважаючи на те, що від останнього європейці категорично відмовилися, все ж лідери ЄС сподіваються, що документ вступить в силу в майбутньому.

НЕРЕАЛІСТИЧНИЙ БЮДЖЕТ, РЕКОРДНИЙ УРОЖАЙ І НАДІЇ НА КИТАЙ

Варто зазначити, що думки експертів щодо найважливіших подій в українській економіці у 2013 році дещо розійшлися. «Звичайно, події, пов'язані з підписанням асоціації, – це ключове, також поліпшення відносин з Китаєм, запуск низки важливих промислових підприємств, інфраструктурних об'єктів, майже рекордний урожай», – зазначив завідувач відділу

економічної та соціальної стратегії Національного інституту стратегічних досліджень, президент Центру антикризових досліджень Ярослав Жаліло. А ось на думку кандидата економічних наук, голови Комітету економістів України Андрія Новака, до переліку найважливіших подій, що вплинули на економіку України в 2013 році, в першу чергу слід віднести прийняття «нереалістичного» бюджету, введення нових зборів, рекордний збір врожаю і зрив асоціації. Розробка і прийняття нереалістичного дефіцитного бюджету на 2013 рік на основі нереалістичних макроекономічних прогнозів, що в підсумку дало нам ще більший дефіцит бюджету, ніж той, який закладався. Це перша така економічна подія, яка вплинула на весь рік і далі продовжує впливати. Другий каскад дій – це введення нових нібито захисних податкових платежів у вигляді зборів у різних сферах, які замість захистити нацвиробника і збільшити доходи в бюджет, дали протилежний ефект. Третя подія – досить хороший результат нашого аграрного сектора. Четверта – зрив підписання асоціації, ну а найголовніше – зони вільної торгівлі з ЄС. Ми тепер не можемо розраховувати на повернення в Україну інвесторів. А п'яту подію можемо назвати тільки за підсумками цієї гострополітичної кризи, цього протистояння, що вилилося на вулиці. Якщо під час цього протесту ми утримаємо курс гривні – це буде п'ята найважливіша подія», – резюмував експерт.

Прогноз курсу долара: що пророкують світові експерти

Курс долара у 2014 році, згідно з очікуваннями уряду складе в середньому 8,30-8,40 грн./\$. З можливістю зниження до 8,5 грн./\$. Саме такі цифри заклав Кабмін у проект держбюджету.

У той же час міжнародні прогнози для України часом відрізняються і більшою різкістю. Минулорічні прогнози міжнародних експертів щодо курсу гривні не виправдали. Нам обіцяли долар по 8,90, 9,50 і навіть 10 грн.

А от прогноз Кабміну, який заклав у бюджет-2013 курс на рівні 8,11-8,20 грн./\$, виправдався практично повністю. Долар на міжбанку не піднімався вище 8,22-8,27 грн.

Цього року ми знову вирішили подивитися, який курс долара в Україні прогнозують міжнародні організації і чий з них найбільш наближений до очікувань уряду, який поки що вміло утримує гривню від падіння.

Raiffeisen Bank – 8,40 грн/\$

Найоптимістичніший із проаналізованих прогнозів – у австрійського Raiffeisen Bank. Він практично збігається з очікуваннями українського уряду. У вересневому звіті дослідницького центру банку по Україні йдеться, що долар в 2013 році коштує 8,17 грн, у 2014 р. очікується – 8,40 грн, а в 2015 р. – 9,20 грн.

Середній курс євро в 2013 – 10,70 грн, у 2014 – 10,92 грн, а в 2015 підстрибне аж до 11,96 грн.

HSBC Bank – 8,50 грн/\$

Британський HSBC Bank не наважився прогнозувати курс долара в Україні далі, ніж на кінець 2013 р. На думку британських аналітиків, він становитиме 8,60 грн./\$.

Курс гривні до євро на кінець поточного року становитиме 10,66 грн/євро, а на кінець 2014 – 10,86 грн/євро.

Commerzbank – 9,00 грн/\$

Німецький Commerzbank ще більш песи-

містичний. У 2014 році німці чекають, що долар у нас буде коштувати 9 грн. А євро, на їх думку, до кінця 2013 року повинен коштувати 11,16 грн. Однак у 2014 р. курс знизиться до 10,80 грн/євро. Середньорічний курс європейської валюти, за прогнозами, складе відповідно 10,95 грн/євро і 10,97 грн/євро.

Standard&Poor's – 9,00 грн/\$

А ось міжнародні рейтингові агентства пророкували гривні девальвацію ще з середини року.

На думку експертів Standard&Poor's, у 2013 році долар в Україні має коштувати 9,0 грн. «На наш погляд, наполегливе прагнення уряду не допустити змін валютного курсу на тлі погіршення основних економічних показників може призвести до вимушеної девальвації гривні», – підкреслювало агентство в звіті з обґрунтуванням кредитних рейтингів України.

Moody's – 9,00-9,40 грн/\$

Міжнародне рейтингове агентство Moody's Investors Service прогнозує зниження курсу долара в Україні до кінця 2014 року на 10-15%. Тобто – до 9,00-9,40 грн./\$.

«Незважаючи на те, що гривня, починаючи з 2009 року, залишається стабільною, враховуючи тиск поточного рахунку (дефіцит по рахунку поточних операцій), ми очікуємо 10-15% зниження курсу протягом прогнозованого періоду (12-18 місяців)», – йдеться в огляді Moody's по банківській системі України.

Одним із найкрупніших курсових ризиків для України зараз є зростання внутрішнього попиту на національну валюту, відзначають експерти. І при цьому навіть називають його можливі причини – «збільшення спекуляцій українських ЗМІ про девальвацію національної валюти».

Отож чим менше ми будемо скуповувати долари, тим менше вони будуть коштувати.

Як бюджет-2014 ударить по селянам

У проекті державного бюджету, який було опублікованого нещодавно, є дуже неприємна новина для 4 млн. працівників сільського господарства. Уряд пропонує продовжити дію норми Податкового кодексу, згідно з якою продавці зерна за кордон не можуть претендувати на повернення ПДВ. Усі інші галузі економіки можуть, а саме продавці зерна – ні.

Неповернення ПДВ при експорті зерна було запроваджено в 2010 році як тимчасовий захід до 1 січня 2014 року. Проте, уряд заклав у проекті бюджету-2014 продовження дії даної норми ще на два роки – до 1 січня 2016 року.

Свого часу норма була запроваджена буцімто для боротьби зі схемами штучного завищення ПДВ, зараз уряд продовжує використовувати той самий аргумент. Незрозуміло: навіщо такі жорсткі заходи, якщо з нового року вступають в дію положення Податкового кодексу щодо трансфертного ціноутворення. Може уряд наперед не вірить у свою здатність скористатись широко розрекламованим контролем над трансфертним ціноутворенням?

Середня заробітна плата в жовтні 2013 року в Україні становила 3232 грн., у сільському господарстві ця цифра на третину менша – 2307 грн. У сільському господарстві найнижчий рівень середньої заробітної плати порівняно з усіма іншими галузями економіки. Чи справедливо, що це буде також єдина галузь, для якої не можна буде здійснювати повернення ПДВ? Очевидно, що ні. Тим більше, що у сільському господарстві працює 22% всього зайнятого населення України, себто найбільша і, водночас, найбідніша група виборців. Тому дана норма може мати для уряду неприємний соціальний ефект.

Головна тема, яка зараз активно обговорюється між селянами, – падіння

цін на зерно та скільки людей у підсумку втратить роботу. Хоч в аграрії і отримали рекордний врожай цього року, але дуже суттєвий спад цін означає, що середня рентабельність в сільському господарстві у 2013 році, за підрахунками профільних асоціацій, становитиме 0%. Значна частина аграріїв завершила 2013 рік зі збитками.

Наразі аграрії надіються, що з 1 січня 2014 року почнеться повернення ПДВ при експорті зерна. В результаті закупівельні ціни безпосередньо у фермерів зростуть на 10%-12%. Навіть такий незначний ріст вже буде суттєвим полегшенням для аграріїв і дозволить багатьом пережити різке падіння цін цього року.

Рівень державної підтримки АПК знаходиться практично на нулі. В Україні всього лише 0,8% від валової доданої вартості галузі складають прямі дотації з бюджету. У Росії цей показник – 11%, у США – 12%, в ЄС – 21%. Це найголовніші конкуренти України на світовому ринку зерна. Завдяки дотаціям, що надаються в розвинених країнах, навіть при поточних низьких цінах на зерно, закордонні фермери залишаються прибутковими.

Яким чином українські аграрії можуть конкурувати на міжнародних ринках з аграріями, які отримують значні субсидії, при тому, ще й фактично сплачувати податок на експортовану продукцію?

МінАПК байдуже до цих проблем. Жодного коментаря з боку аграрного міністерства на податкові ініціативи не було.

Враховуючи традиційну соціальну спрямованість бюджету, було б логічно підтримати сектор, але чомусь уряд вважає, що селяни не зауважать, що за їх рахунок уряд вирішує бюджетні проблеми.

Чотири мільйони дитячих усмішок – кращий новорічний подарунок для країни

Які б економічні труднощі не переживала Україна, через які б політичні катаклізми не проходила, але залишити дітей без подарунків на Новий рік і Різдво дозволити собі не може. Тому в грудні майже чотири з половиною мільйона дітей отримали свої «чарівні пакуночки під ялинку».

«Рік, що минає, був дуже складним для нас, – зізнається Міністр соціальної політики України Наталія Королевська. – Але результат досягнутий: ми вклалися в усі графіки соціальних виплат і надання допомоги». Зокрема, серед пріоритетних програм міністерства наприкінці року – забезпечення новорічними подарунками дітей до 14 років, батьки яких сплачують соціальні внески або є застрахованими за основним місцем роботи. Почесна, але відповідальна місія придбання, розподілу та вручення подарунків покладена на Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

Як повідомляє прес-служба Фонду, за результатами конкурсних торгів у 2013 році закуплено 4 374 428 новорічних подарунків – (цукерки та інші кондитерські вироби). Поставку кондитерських виробів до виконавчих дирекцій відділень Фонду, їх робочих органів та окремих страхувальників було здійснено з 2 по 20 грудня, і всі діти застрахованих громадян вже їх отримують. Всі організації спрацювали на високому рівні – без затримок і форс-мажорів.

«Незважаючи на нестабільну ситуацію у країні, новорічні подарунки доставлені на місця за графіком. Ми відчували відповідальність за те, щоб подарувати свято сім'ям застрахованих осіб», – зазначив Директор Виконавчої дирекції Фонду соціального страхування з тимчасової втра-

ти працездатності Олег Погодін.

Більше чотирьох мільйонів подарунків – це чудовий привід нагадати суспільству про те, що кожна дитина в нашій країні має бути оточена любов'ю, теплом родинного затишку і підтримкою дорослих, вва-

лася в Фонді соціального страхування з тимчасової втрати працездатності іще з середини липня. Збирали та узагальнювали заявки про необхідну кількість подарунків, надсилали інформацію до підприємств, установ та організацій про порядок

Роботодавці, які завчасно подбали про дітей своїх працівників і подали заявки, отримують подарунки за місцем реєстрації у Фонді безпосередньо в кожному районі, і потім передають їх робітникам в колективах. Фізичній особі – суб'єкту підприємницької діяльності, яка є платником єдиного податку, та фізичній особі, застрахованій на добровільних засадах, дитячий новорічний подарунок видається за місцем обліку на підставі особистої заяви та копії свідоцтва про народження дитини.

«Мої діти отримали чудові подарунки до нашого найулюбленішого свята – Нового року! І я як мати дуже вдячна за такий приємний сюрприз, який одержую для своїх дітей вперше, – розповідає працівниця лісового господарства Одеської області Наталія Кравченко. – Вдячна за турботу, чуйність і допомогу всім працівникам соціальної сфери, нехай їм щастить у новому році».

За дослідженнями соціологів, в нинішньому році приблизно 5% батьків не планують дарувати своїм дітям жодних новорічних подарунків, тому що не мають на це грошей. Уявіть собі батьків, які приходять додому з порожніми сумками і бачать розчаровані обличчя своїх малюків. Таким сім'ям подарунок від Фонду є особливо доречний.

На всіх етапах виготовлення, пакування і передачі цих новорічних дитячих пакунків їх тримали дбайливі руки доброзичливих працівників фабрик, які вкладали частинку свого серця у кожен цукерку та працівників Фонду. Адже подарунки приємно не тільки отримувати, але й дарувати. Тож нехай кожній «нагородженій» сім'ї буде переданий цей позитивний настрій.

жає Міністр соціальної політики України Наталія Королевська. Діти повинні відчувати себе захищеними й потрібними, незалежно від економічної політики держави чи рівня матеріального забезпечення їхніх батьків.

Немає дитини, яка б не усміхнулася, отримавши подарунок. Чотири мільйони дитячих усмішок – хіба не найкраще привітання країні до Нового року?

Підготовка до цієї програми розпоча-

подання заявок та отримання подарунків, в тому числі повідомляли і через засоби масової інформації.

Нагадаємо, що право на отримання подарунків для дітей віком до 14 років мають батьки, усиновлювачі або опікуни, застраховані за основним місцем роботи в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності.

Лабазюк на дорогах натендерив понад 8 млн. грн

Служба автомобільних доріг у Хмельницькій області Держагентства автомобільних доріг України за результатами тендера уклала угоду з ПП «Аграрна компанія 2004» (Волочиск) на поточний ремонт автомобільних доріг державного та місцевого значення Хмельницької області загальною вартістю 8,6 млн. грн.

Про це повідомляється у «Віснику державних закупівель».

Фірма нардепа-мажоритарника Сергія Лабазюка виграла підряди на поточні ремонти автомобільної дороги державного значення Чернелівка-Городок-Смотрич і дороги місцевого значення (Стрий-Тернопіль-Кіровоград-Знам'янка) – Ружична через Жучківці.

Ремонт планується завершити до грудня 2014 року. Конкурентом на торгах виступило ПАТ «Південьзахідшляхбуд» (Вінниця), яке запропонувало ціну вищу на 0,7% і 3,5%, відповідно.

Довідково. У жовтні 2004 року було засновано приватне підприємство «Аграрна компанія 2004». Ця фірма входить у групу компаній «VITAGRO».

Основні види діяльності «VITAGRO» – це рослинництво та тваринництво. Напрямок «будівництво доріг» зазначається, як додатковий вид діяльності.

Почесним Президентом Групи компаній Vitagro вважається народний депутат України Сергій Лабазюк (188 виборчий округ). Його рідний брат Петро Лабазюк працює на посаді генерального директора, голови Ради директорів Групи компаній Vitagro.

Основним власником фірми «Південьзахідшляхбуд» є ТОВ «Альфадорбуд» віце-президента корпорації «Золоті ворота» Віктора Ящука. Нинішній голова «Укравтодору» Євген Прусенко в 2005-2006 р.р. очолював департамент технічного розвитку дорожнього сектора корпорації «Золоті ворота».

Близька до губернатора фірма освоїть майже 2 мільйони на сільську школу

Комунальне підприємство архітектурно-будівельно-проектування Хмельницької облради за результатами

Наші гроші

тендера уклало угоду з Товариством з обмеженою відповідальністю «Поділля-Інвест Сіті» (Хмельницький) на будівництво загальноосвітньої школи у селі Скаржинці Ярмолінецького району.

Вартість робіт становить 1 млн. 785 тис. грн, повідомляється у «Віснику державних закупівель».

До 31 грудня 2013 року підрядник має провести каналізаційні роботи, підвести опалення, встановити спортивний городок, шести для лазання, ворота для ручного м'яча тощо.

Будівництво школи фінансується за кошти державного бюджету.

Конкурентом на торгах виступило ПП «Вектор-М» (Хмельницький), яке виставило ціну на 0,2% вищу, ніж ТОВ «Поділля-Інвест Сіті».

Засновниками хмельницької фірми «Поділля-Інвест Сіті» є Олександр Ступницький з Вінницької області та Сергій Миколайович Бицик з Рівного. Людина на ім'я Сергій Миколайович Бицик відома як директор хмельницької фірми ТОВ «Версаль Груп», засновниками котрої є Людмила Бицик та Лідія Колеснік, зареєстрована за однією адресою з Андрієм Колесніком, керівником ДП «Хмельницька обласна служба єдиного замовника», що належить Хмельницькій ОДА.

Як відомо, Хмельницька ОДА у 2013 році планувала ввестися в експлуатацію школу у селі Скаржинці.

Кабмін погодився співфінансувати закупівлю 46 тролейбусів для «Хмельницькелектротрансу»

Кабінет міністрів України погодився співфінансувати закупівлю 46 тролейбусів для комунального підприємства «Хмельницькелектротранс».

Відповідний документ Кабмін ухвалив 11 грудня, повідомив директор КП Віктор Паламарчук.

«На придбання транспорту виділено 80 мільйонів гривень, з яких 40 мільйонів йтиме з державного бюджету і 40 мільйонів – з місцевого. Якщо при тендерних закупівлях не підвищиться вартість тролейбусів, а я думаю, що, напев-

не, зросте, то кількість закуплених тролейбусів може бути меншою сорока», – сказав він.

Паламарчук прогнозує, що за сприятливих умов поставку тролейбусів до Хмельницького можна здійснити протягом трьох місяців.

«Ми наполягатимемо, щоби у документацію конкурсних торгів «забити» обов'язкові пункти – це створення у Хмельницькому станції технічного обслуговування нових тролейбусів, гарантійний термін експлуатації вузлів та агрегатів транспорту має становити на менше 36 місяців і банківську заставу на суму 120 тисяч гривень з розрахунку на один тролейбус», – зазначив головний тролейбусник Хмельницького.

В.Паламарчук додав, що на сьогодні середня ціна нового тролейбусу становить 1,7 млн. грн.

Довідково. Тролейбусний парк КП «Хмельницькелектротранс» налічує 120 одиниць, з яких 92,5% є зношеними.

Щоденно на лінії працює не менше 70 тролейбусів.

За два місяці облавтодорівці «піднімуть» 37,5 мільйона на дорогах

Служба автомобільних доріг у Хмельницькій області Держагентства автомобільних доріг України за результатами тендера уклала угоду з ДП «Хмельницький облавтодор» ВАТ «ДАК «Автомобільні дороги України» на поточний дрібний ремонт та експлуатаційне утримання автомобільних доріг загального користування державного та місцевого значення Хмельницької області.

Загальна вартість робіт становить 37 млн. 558 тис. грн, повідомляється у «Віснику державних закупівель».

Протягом листопада-грудня 2013 року працівники облавтодору повинні за допомогою автогрейдера очищати дороги від снігу, прибирати узбіччя, забезпечити сіль для посипки доріг у зимовий період, провести ямковий ремонт доріг, викорчувати дерева, оновити фарбою дорожні знаки, прибрати туалети громадського користування.

У перелік робіт також включено переміщення пішки робітників 2 і 3 розрядів.

Конкурентом виступило ПАТ «Південьзахідшляхбуд» (Вінниця), яке аналогічні роботи оцінило на 4,5% вище.

Володимир Одноконь: «Ми зуміли зупинити розгул криміналу 90-х»

На початку 1990-х Україна не змогла б відбутися як незалежна держава без необхідних складових державотворення. Адже саме через відсутність власної держави, її головних інструментів українці протягом століть залишалися вразливими й беззахисними. Найтрагічніше тому свідчення — ХХ століття, в якому за відсутності державності Україна заплатила колосальними людськими та моральними втратами.

Після проголошення незалежності одним із елементів захисту державності було створення власної спецслужби. Цю потребу розуміли й націонал-демократи, незважаючи на те, що деякі з них повною мірою відчували на собі дію репресивної машини радянського КДБ. Але прийшов час, коли Україні потрібна була власна професійна Служба безпеки. І вона була створена. 25 березня 1992 Верховна Рада України прийняла Закон «Про Службу безпеки України». Становлення нової незалежної спецслужби відбувалося в непростих реаліях 90-х: розпад Радянського Союзу призвів до економічного хаосу, в якому почали швидко з'являтися різноманітні злочинні угруповання. Стрімке поширення корупції та організованої злочинності, масштаби яких стали реально загрожувати молодій державі та її демократичному розвитку, необхідність негайної боротьби з цим злом обумовили рішення керівництва держави про покладання на Службу безпеки функцій щодо протидії вказаним явищам. 13 січня 1992 року відповідно до наказу Голови СБ України було створено Управління по боротьбі з корупцією та злочинами у сфері економіки.

На законодавчому рівні статтею 10 Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» від 30.06.1993р. Управління «К» визначено спеціальним підрозділом по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю у структурі СБ України і включено до системи державних органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю.

Основними завданнями тогочасного Управління «К» була протидія корупції у правоохоронних органах, структурах державної влади, управління та громадських організаціях; боротьба з мафіозними структурами, що діють у сфері економіки; озброєними формуваннями професійних злочинців, пов'язаних з корумпованими елементами в органах влади та управління; контрабандою, наркобізнесом і позазаконними валютними операціями; боротьба з міжрегіональною організованою злочинністю й організація взаємодії з територіальними органами СБ України.

Як проходив процес становлення спецпідрозділу у Хмельницькому обласному управлінні СБ України розповів полковник у відставці, голова обласного осередку ВГО «Асоціація ветеранів спецпідрозділів «К» СБУ» Володимир Одноконь.

— Володимире Юрійовичу, хто стояв у витоків створення спецпідрозділу «К» управління СБУ у Хмельницькій області?

— На початку 90-х років я працював заступником начальника одного з відділів обласного управління Служби безпеки, яке очолював генерал-майор Денищик Олександр Іванович. (генерал-майор Денищик О.І. — перший начальник управління СБ України у Хмельницькій області, очолював його з березня 1992 по серпень 1995 рр. — *авт.*) Новостворений відділ «К» очолив тоді Підболячий Валерій Федорович, який згодом став керівником Головного управління «К» СБ України, заступником Голови Служби безпеки України. Він, власне, і запросив мене до себе у заступники (полковник Одноконь В.Ю. очолював відділ «К» з 1995 по 2002 роки — *авт.*)

Становлення відділу відбувалось у непростих умовах складного соціально-економічного і криміногенного становища як у державі, так і в області. Необхідно було швидко набувати досвіду боротьби з законспірованими злочинними угрупованнями, створювати позиції, які давали змогу взяти під контроль процеси у кримінальному середовищі, викривати та руйнувати механізми протиправної діяльності. Робота у спецпідрозділі вимагала від співробітників ґрунтовної професійної підготовки, рішучості, вольових якостей, які мали гарантувати успіх при здійсненні складних оперативних комбінацій. Відтак вимоги до офіцерів відділу ставилися досить високі. Однак браку в кадрах не було — люди писали рапорти, аби до нас потрапити. Хочу зауважити, що на той час ніяких привілеїв співробітники відділу не мали. Обов'язковою умовою, окрім згаданих якостей, був досвід оперативної роботи та наявність базової економічної чи юридичної освіти. Таким чином було сформовано відділ у кількості близько 40 чоловік: Будовіцький А.М., Осіпов О.А., Васи-

лишин В.П., Кульчицький В.І., Сорока В.П., Богонос М.О. та інші.

Одразу визначилися пріоритети у роботі: боротьба зі злочинними угрупованнями насильницького характеру (так званий рекет), кримінал у сфері економіки, корупція, торгівля зброєю, наркобізнес, контрабанда тощо.

Мушу зазначити, що працювати було не легко у цей непростий час: символічне грошове утримання, вкрай низький рівень фінансово-матеріального забезпечення оперативно-службової діяльності. Вирішувати питання відряджень, бензину для оперативного автомобіля доводилось через особисті зв'язки. Однак ентузіазм, офіцерська честь та гідність перекривали усі тяготи становлення.

За досить короткий проміжок часу вдалося створити згуртований бойовий колектив, здатний у складних умовах на високому професійному рівні вирішувати поставлені перед ним завдання.

— Можете назвати найбільш резонансні справи того часу?

— Я уже зазначав, що 90-ті роки минулого століття характеризувалися активним розподілом сфер впливу між організованими злочинними угрупованнями. Так, у 1995 році спецпідрозділ Управління СБ України у Хмельницькій області вперше в Україні порушив кримінальну справу за статтею «бандитизм» стосовно ватажка та найактивніших учасників банди, яка здійснювала силовий тиск на сферу малого бізнесу. (Це була перша кримінальна справа з часу створення СБУ, порушена за статтею 69 КК України у редакції 1961 року — *авт.*) В області досі пам'ятають угруповання, яке, використовуючи корумповані зв'язки в правоохоронних і владних структурах, прагнуло встановити монопольний контроль над діяльністю комерційних структур регіону.

Близько двох років тривало розсліду-

вання справи, до якого залучилися також правоохоронні органи Російської Федерації, спеціалісти та експерти різних галузей криміналістичної науки. Логічним завершенням кропіткої роботи співробітників спецслужби став вирок Хмельницького обласного суду, яким вісьмох членів банди засуджено на термін від п'яти до одинадцяти років позбавлення волі.

Ще однією з гучних справ, яка набула широкого розголосу не лише в області, стало затримання 1996 року грузинського «злодія в законі» відомого в кримінальних колах країн СНД на прізвище «Аміран Ланчхутський», його сина, також «злодія в законі» та ще кількох вихідців з Кавказу, причетних до вбивств на замовлення, розбоїв та пограбувань, вчинення інших особливо небезпечних злочинів як на території України, так і за кордоном. «Авторитет» ушосте вирушив до місць позбавлення волі. Інших — передали грузинським правоохоронцям.

(На початку своєї кримінальної кар'єри Ебралідзе або «Аміран Ланчхутський» прославився на всю країну завдяки тому, що жертвою його розбійного нападу опинилася відома актриса театру і кіно Аліса Фрейндліх. У 1972 році Аліса Бруніної приїхала в Тбілісі для участі в зйомках стрічки «Мелодії верейського кварталу» режисера Георгія Шенгелая. У перервах між зйомками пітерська знаменитість вирішила прогулятися по проспекту Плеханова, де і натрапила на 26-річного Амірана Ебралідзе, який, погрожуючи ножом, зняв з актри-

си дублянку. Справою честі тбіліської міліції стало зловити грабіжника в найкоротші терміни, що й було зроблено. Одяг повернули власниці, а автор «зіркового» гоп-стопу отримав три роки таборів. Згодом Ебралідзе ще чотири рази потрапляв за ґрати, в тому числі за вбивство. Перебував на лікуванні у психіатричній лікарні, був визнаний особливо небезпечним рецидивістом, сидів в колонії для лідерів кримінального середовища «Білий Лебідь» — *авт.*)

Наявність в області значної кількості військових частин, місць зберігання зброї і боеприпасів, викликала до них інтерес кримінальних елементів. Так, у 2000 році співробітники спецпідрозділу зірвали спробу реалізації партії зброї групою осіб, серед яких був і майор однієї з військових частин.

Двоє мешканців Києва поселились в одному з готелів Хмельницького (як згодом

з'ясувалось — за підробленими документами). Знаючи специфіку регіону, кияни сподівались придбати тут зброю. Невдовзі столичні гості знайшли те, за чим приїхали. Двоє мешканців Славути запропонували їм 17 гранатометів по 350 доларів США за кожен. Проте угоди не судилося здійснитися. Співробітники спецпідрозділів «К» та «Альфа» в ході спільної операції спочатку затримали двох продавців зброї «на гарячому», а пізніше й старшого офіцера української армії.

У тому ж 2000 році в с. Пашківці Хмельницького району на території колишнього заводу «Каскад» у спеціально обладнаному цеху з первинної переробки сировини ділки із злочинної групи налагодили технологічну лінію для сушіння, порізки та розфасовки тютюну-сирцю. Там же облаштували і склад для його зберігання. У ході слідчих дій в цеху та на складах було вилучено 1222 мішки підготовленого до вивезення тютюну загальною вагою 36,5 тонни та близько 40 тонн підготовленого для переробки тютюну-сирцю. В місця реалізації на ринках Хмельницького вилучено 8 тисяч пачок сигарет марки «Прима» та «Подільські». Загалом виявлено та вилучено 83 тисячі пачок немаркованих сигарет.

Це лише невеличка частина справ, якими займався спецпідрозділ в «лихі» 90-ті. За кожною з них стоїть кропітка і небезпечна робота наших співробітників, які гідно несуть свою нелегку службу. Хочу також відзначити, що спецпідрозділ «К» Управління СБУ у Хмельницькій області за результатами роботи був одним із кращих в Україні.

— У якій законодавчій базі довелось розпочинати роботу та як вона вдосконалювалась?

— З перших місяців створення спеціальних підрозділів в системі Служби безпеки України особлива увага приділялася розробці законодавчої бази боротьби з корупцією та організованою злочинністю. Мова йшла і про зміни у чинних нормативно-правових актах (насамперед, Кримінальний та Кримінально-процесуальний кодекси), і про розробку принципово нових документів. Кожного року напрацьовувались зміни і доповнення до законів. Ми прагнули до того, щоб кожний крок, який спецпідрозділ робить у напрямку подолання злочинності, був ефективним і відповідав чинному законодавству. Природно, ця робота ніколи не може бути завершена остаточно, оскільки злочинці знаходять нові форми та методи, на які необхідно швидко реагувати.

— Як відбувалась співпраця на рівні правоохоронних органів?

— Звичайно, спецпідрозділ не може існувати відокремлено від інших правоохоронних органів. Тим паче, що розгул криміналу початку 90-х вимагав консолідованих зусиль як спецслужби, так і міліції, прокуратури та інших державних структур. Із вдячністю згадую плідну співпрацю з обласним УБОЗом, зокрема з його керівниками Кутасевичем В.М., Блещуком М.П. та Стадніком В.І.

— Чи зберігаються традиції, започатковані Вами та Вашими підлеглими у 90-ті роки?

— Так, звичайно. Весь оперативний та інтелектуальний досвід, який по крихтах збирався, безперечно, стає у нагоді й нинішньому поколінню офіцерів відділу «К». Багато з того, що зробили ми, використовується ними як «підручник з оперативного мистецтва».

Слід зазначити, що нинішні оперативники виконують величезний обсяг робіт. Тому мені приємно, що за досягнення значних результатів в оперативно-службовій діяльності наша Асоціація «К» традиційно заохочує кращих з них грошовими преміями та цінними подарунками.

На завершення хочу сказати, що у цей непростий час офіцери спецпідрозділу «К» не втрачають пильності і не знижують темпів у роботі, а це значить, що інтереси держави надійно захищаються.

Підготував Вадим Олексюк.

Хмельниччина. Віхи-2013: вперед, до соціального раю!

Рік темної водяної Змії пройшов під супроводом соціальних ініціатив, які Президент Віктор Янукович запозичив у свого попередника Віктора Ющенка. Хмельницька облдержадміністрація також долучилася до цієї пропаганди. Але обіцяний соціальний рай перетворився на суцільне пекло від Держказначейства — структури, яка напругу обслуговує рахунки всіх державних установ. Починаючи з вересня, села, райони і міста Хмельниччини зіткнулися з тотальною проблемою інших регіонів: на папері — мільйонери, а в реальності — наближені до безхатьків. Кошти не пропускає Держказначейство, борги сягнули двомісячних затримок. Щось схоже творилося з системою кризового 2008 року.

Ми пропонуємо добірку визначальних подій року, що минув, які вплинули на життя Хмельниччини.

Подія року — хмельницький Євромайдан. Вперше після Податкових майданів-2010 на центральну площу Хмельницького масово вийшли люди. Це були не проплачені і не примусово зігнані партійці, — це тисячі простих ГРОМАДЯН продемонстрували громадянську позицію! Студенти, пенсіонери, педагоги, підприємці, люди, котрим не байдужий зовнішньополітичний вектор України стали пліч-о-пліч під стягом Європейського Союзу. Євромайдан став своєрідним китайським попередженням діючій владі, котра годувала власний народ євроласощами, а під кінець скрутила велику дулю.

“Комбінатор” року — депутат обласної ради і заступник голови облорганізації Партії регіонів Михайло Войтюк вдавсь до афери з картками для голосування. Взагалі витівки 71-річного регіонала не підпадають під жодне логічне пояснення. Ми сфотографували, як цей обранець “викрав” картки для голосування депутатів з Народної партії Петра Івашука, Володимира Шуляка і бютівця Валерія Мурзи, коли ті не прийшли на сесію облради. Саме під команду Войтюка картки відсутніх депутатів використовувалися на пленарному засіданні. Це свідчить про елементарне ігнорування законодавчих норм людини, яка, даруйте, і приймає закони у вигляді обласних програм, звернень до ВР і Президента, обласного бюджету тощо.

ДТП року — 19-річний син впливових батьків Дмитро Червонюк на авто збив на смерть хмельничанина. Пригода сталася у Хмельницькому наприкінці серпня і набула широкого резонансу завдяки відеореєстратору випадкового таксиста, який зняв повне ігнорування правил дорожнього руху молодим водієм. Після цього водій позашляховика зліг в обласній лікарні, але під тиском

небайдужих хмельничан винуватця ДТП узяли під варту. Прокуратура відкрила кримінальне провадження за ч.2 ст.286 КК України (порушення правил дорожнього руху, що спричинило смерть потерпілого). Начальник Хмельницького міськвідділу міліції Василь Пташук повідомив, що водій позашляховика керував автомобілем у стані алкогольного сп'яніння. Зараз справа знаходиться на судовому розгляді.

Сімейна покупка року — 23-річний син губернатора придбав триповерхове приміщення у центрі Хмельницького за 600 тисяч гривень. Нинішній працівник прокуратури, а донедавна студент київського вишу Олександр Ядуча обзавівся офісною нерухомістю. Приватне підприємство “Укрбудінвест К”, що належить до сфери впливу небідної сім’ї Кольгоферів, уклало угоду про купівлю-продаж зі студентом Ядучою на приміщення загальною площею 406,2 кв. м. Пізніше член сім’ї Кольгоферів, депутат Хмельницької міської ради Оксана Кольгофер пролобіювала через сесію експертну грошову оцінку землі площею 316 кв. м, на якій стоїть це приміщення. У підсумку вийшло близько 120 тисяч гривень — саме стільки доплатить син голови ОДА, щоб бути повноправним розпорядником нерухомості і землі у центрі Хмельницького.

“Палацовий переворот” року — Хмельницька обласна організація ВО “Батьківщина” отримала нового керівника з приставкою “в.о.”. “Патрон” бютівців області, нардеп Василь Кравчук поплатився посадою через те, що проголосував у парламенті за вексельний закон, який просунула влада. 4 липня його було виключено з фракції “Батьківщини” і, відповідно, розжалувано з голови облорганізації. Тимчасовою опорою для обласної “Батьківщини” став депутат Хмельницької міськради Валерій Лесков. Попри намагання колишнього “фронтвика” Олександра Ксенжука провести другий за рік “палацовий переворот” силами чи не самого Яценюка і посісти крісло “батьківщинців”, пан Лесков зумів втриматися на приставці “в.о.”, ставши активним членом Євромайдану.

Дорожник року — позафракційний народний депутат зі 188 виборчого округу Сергій Лабазюк заробив на дорогах 107 мільйонів гривень. Молодий підприємець використав мандат народного депутата з користю

для власного бізнесу. Більшість тендерів, які 2013 року проводила Служба автомобільних доріг у Хмельницькій області, проходили через касу ПП “Аграрна компанія 2004” — фірми, що входить до групи компаній Vitagro, почесним президентом якої є Сергій Лабазюк. Для порівняння: за останні п’ять років “Аграрна компанія 2004” виграла тендери на загальну суму 124,97 млн. грн.

Зливання активів року — депутат облради Іван Гладуняк продав дорожню організацію. ПАТ “Хмельницьке ШБУ-56”, яке належало бютівцю Гладуняку і спеціалізувалося на ремонті доріг, довелося продати. Все через те, що підприємство втрачало замовників і йому не таланило у тендерних закупівлях. За неофіційною інформацією, “Хмельницьке ШБУ-56” придбав нардеп Лабазюк через близьких людей.

Крилатий вислів року — голова Хмельницької ОДА Василь Ядуча відгукнувся про роботу засобів масової інформації. Пан Ядуча черговий раз потішив словесною винахідливістю: “І сьогодні дуже дивно виглядає інформація деяких представників опозиційних ЗМІ, а в нас 90 відсотків опозиційних, які пишуть те, що взбриве в голову або “з бодуна”. Вони порахували, що у 2013 році планується створити тільки 28 тисяч нових робочих місць. Треба виходити з реалій та практичної потреби”, — сказав він.

Це не перший раз, коли Василь Ядуча повчає, як треба писати про владу. 2010 року він заявив таке: “Ряд журналістів свідомо десятиріччями все пишуть негативно про голову облдержадміністрації, зокрема, й про мене. Я розумію, що веду тверду політику, яка багатьом не подобається. Тож можу заявити: “Ніхто на шию не сів і не сяде”.

Нечиновницька розкіш року — купівля комунальним підприємством обласної ради автомобіля “Ауді А6” вартістю 500 тисяч гривень. Це чорний седан зі шкіряним салоном, обладнаний чотиризонним клімат-контролем, електрорегулюванням передніх сидінь, камерою заднього огляду, системою допомоги при паркуванні. Їздить на “Ауді А6” голова Хмельницької облдержадміністрації Василь Ядуча. До цього Василь Степанович користувався службовим “Мерседесом”.

Редакція газети.

Микола Дерикот: “Сорок відсотків сільських голів області не знають, що їм робити на своїх посадах”

2013-й рік уже в історії. Та це не привід розслабитися, оскільки Україна, як і Хмельницька область зокрема, входять у новий рік без головного фінансового документа — бюджету. Керівництво держави до останнього відтягувало верстку держбюджету, розраховуючи виторгнути у Росії кращу ціну на природний газ. Сторгувалися, але на північного брата не варто сильно сподіватися — всі добре пам'ятають ціну його “дружби” у вигляді торговельних воєн з українськими товаровиробниками протягом 2013 року.

Економічно-фінансове становище Хмельниччини безпосередньо залежить від складових держбюджету-2014. Голова обласної ради Микола Дерикот заявив, що все залежатиме від показників Міністерства фінансів України, які відомство визначить для нашого регіону. “До прикладу, на 2013 рік Мінфін розраховував надходження доходів загального фонду обласного бюджету 1 млрд 763 млн 312,4 грн, що на 15,6% більше попереднього року. У дійсності маємо три відсотки невиконання. Ми їх застерігали: показник росту завищений! Хмельниччина — це не промислова область, а аграрна”, — наголосив керманич.

— Попередній 2013-й рік був непростим: нестійка економічна ситуація, спад у сферах промисловості та будівництва тощо. І все-таки, як завершила минулий рік Хмельницька область?

— Саме завдяки депутатському корпусу Хмельницької обласної ради вдалося досягти позитивних зрушень, зокрема, у напрямку соціального захисту. Найбільше капіталовкладень спрямовано на Антонінську школу-інтернат Красилівського району — за сім мільйонів там зроблено капітальний ремонт навчального корпусу і гуртожитку. Продовжили реконструкцію Вовковинецької загальноосвітньої школи-інтернат І-ІІІ ступенів Деражнянського району, де встановили теплоізоляцію всього приміщення. Не соромно за дитячий будинок Хмельницької обласної ради на Львівському шосе, що у місті Хмельницький, де ідеальні умови для перебування й виховання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування: це і утеплення фасадів, і перепланування кімнат на дві і чотири дитини. Подібне поліпшення житлових умов забезпечили в інших будинках-інтернатах краю.

Інший пріоритет обласної влади — галузь охорони здоров'я — профінансована на 12,1 мільйона гривень. Тішити те, що оноли базу обласного онкологічного диспансеру за півтора мільйони. А саме — встановили нову операційну, замінили вікна, перекрили дах. Словом, у цій медичній установі створені кращі умови для лікування онкохворих.

Серед проблем маємо невелику кредиторську заборгованість перед будівельними організаціями. Добре, що між нами є порозуміння — попри несвоєчасне проведення платежів, будівельники продовжують виконання під'їздів.

— Які пріоритети на 2014 рік визначила обласна рада?

— Однозначно повинні продовжити і фінансову підтримку галузі охорони здоров'я. До прикладу, початок будівництва дитячої обласної лікарні. Оскільки Хмельницька область — єдина в Україні, яка не має такого медзакладу. А тому спільно з державним бюджетом необхідно реалізувати цей довготривалий проект.

Ще один пріоритет — ремонт комунальних доріг. Попередньо є домовленості з головами райдержадміністрацій та районних рад, котрі мають передбачити у своїх бюджетах на це кошти. Всі чудово розуміють, що створивши загальноосвітні округи і придбавши нові шкільні автобуси, потрібно боротися за якість місцевих доріг. Це програма максимум для обласної влади.

— Чи є розуміння депутатського корпусу ключових проблем регіону, і наскільки вони активно долучаються до цього процесу?

— Коли ухвалювався обласний бюджет на 2013 рік, на сесії не виникало великих суперечок щодо розподілу коштів. Ми все задалегідь обговорили на засіданнях постійних депутатських комісій. Кожен з обранців знав про пріоритетні напрямки (освіту, ме-

дицину, соціальний захист) бюджету і нелогічно було проти цього виступати. Щоправда, розбіжності думок і бачень депутатів є тоді, коли хтось із них конкретно говорить про своє питання і лобювання власного рішення.

— Місцеві ЗМІ часто критикують обласну раду і Вас особисто за порушення депутатів персонального голосування під час сесій облради. Не секрет, що одним із нахабних вчинків, який запам'ятався у минулому році, був випадок із регіоналом Михайлом Войтюком. Він на час пленарного засідання сесії “поцупив” картки для голосування, щонайменше, двох відсутніх депутатів від різних фракцій: бютівця Валерія Мурзи і народника Петра Івашука. Як присікти цей безлад?

— Я щиро вдячний ЗМІ, які це питання порушили. Хоча законодавчо не закріплено, що голова обласної ради зобов'язаний слідкувати за персональним голосуванням. Ми пішли на дещо інший крок, який серед депутатів викликає певне несприйняття: на початку кожної сесії я зачитую прізвище обранців, котрі відсутні на зібранні. І це працює на психіку депутатів — на двох останніх засіданнях явка значно підвищилася.

Моє бачення з вирішення цього питання просте — необхідно внести зміни до регламенту роботи сесії обласної ради. Тоді зможемо без проблем вилучати картки для голосування депутатів, відсутніх на сесії.

Дуже промовистий останній випадок. Депутат Микола Дячук приніс на сесію картку депутата Андрія Гордійчука, який так і не з'явився на засідання. Тобто, картка Гордійчука лежала у кишені депутата Дячука. Адже регламент роботи облради не прописує, що картки потрібно залишати в апараті ради чи деінде.

— Але діючий регламент ради чітко гла-сить, що депутати здійснюють персональне голосування.

— Як голова обласної ради, я фізично не можу вслідкувати за кожним із депутатів, як вони голосують. Це їхня персональне відповідальність не передавати картки іншим колегам.

— Ви готові особисто посприяти, щоби зміни регламенту в частині персонального голосування були підтримані більшістю?

— Якби я не був готовий, то не говорив би постійно про це і не зачитував прізвища відсутніх депутатів. Як на мене, то питання персонального голосування варто розглядати у ширшому аспекті. Подивіться: якщо депутат бере участь у роботі постійних комісій облради під час роботи сесії, то, як правило, вже на пленарному засіданні він самостійно голосує і практично не виникає непорозумінь. В іншому випадку (неявка на засідання комісії) — породжується безліч запитань. Це стосується питання реорганізації комунального закладу “Хмельницький університет управління та права” (ХУУП).

Засновником вишу є обласна рада, яка делегувала свої повноваження департаменту освіти і науки, молоді та спорту облдержадміністрації. Тобто я, як голова ради, відповідаю за комунальне майно закладу. Все решта — прерогатива профільного департаменту. Незнання цього створюють безпідставні дебати депутатів на сесіях.

Як би там не було, але з майбутнім ХУУПу слід визначитися. Є рішення зборів трудово-

го колективу від 3 жовтня минулого року, який проголосував за приєднання Хмельницького університету управління та права до Національного університету “Одеська юридична академія” на правах юридичної особи. Проте на останньому засіданні постійної комісії з питань науки, освіти, культури, молоді, спорту та туризму облради приймається рішення — відрадити до Міністра освіти і науки України делегацію з метою переграти питання реорганізації. Це правильно? Ні. Тому що, у міністра освіти і науки на столі лежить лист, який підписаний ректором на приєднання ХУУПу до Одеської юракадемії. Він враховував насамперед волю трудового колективу хмельницького вузу. Комісія ж хоче ХУУП приєднати до Хмельницького національного університету, який очолює Микола Скиба. При цьому вони попередньо не запросили поради у науковців.

— Приміром, секретар цієї комісії і депутат облради Віталій Олуйко стверджує, що Ківаловська юракадемія виставила неприйнятні для нас вимоги — терміново передати їм на баланс приміщення ХУУПу, які є комунальною власністю. Крім цього, одесити не дають гарантії щодо надання 50 відсотків бюджетних місць для хмельницьких студентів.

— Національний університет “Одеська юридична академія” і Хмельницький національний університет — державні вузи. Якщо ми передаємо їм комунальне майно ХУУПу, то вони відходять до державної власності. Або закриваємо виш, бо без державної власності ніхто не хоче брати.

Я мав двогодинну розмову з почесним президентом Одеської юридичної академії Сергієм Ківаловим. І вмовив: давай підємо двома етапами. Спочатку для навчання передаємо на баланс академії хмельницький будинок офіцерів, де сьогодні розміщений один із корпусів ХУУПу, і наукову бібліотеку. А готель “Енеїда” передаємо на баланс департаменту освіти і науки, молоді та спорту облдержадміністрації. Далі, якщо Одеська юракадемія збільшує держзамовлення для хмельницьких студентів, то ми даємо в оренду, а не на баланс, решту комунальних приміщень навчального закладу. Аналогічно доведеться поступати у випадку з Хмельницьким національним університетом.

Мене дивує, чому всі вдарилися у комунальне майно. Для мене головніше, щоб випускників ХУУПу забезпечити роботою. Чого вартий той будинок офіцерів, коли випускається сто студентів, котрі йдуть працювати на базар, а не за спеціальністю? Якщо обирати між одеським вузом і нашим ХНУ, то давайте врахуємо, у кого з них є угоди з відповідними міністерствами або підприємствами на працевлаштування молодих спеціалістів. У цьому маємо бачити ціль.

— На якій стадії вирішення питання щодо депутатства Михайла Стадника, який перебрався жити до Швейцарії?

— Питання не вирішено. Немає відповідного закону, щоб відкликати депутата. Такого немає заяви від нього на складання депутатських повноважень. Щоправда, він особисто запевняв мене по телефону, що напише таку заяву. Однак наразі з ним відсутній зв'язок.

— Протягом року Ви неодноразово виступали у ЗМІ з темою реформи місцевого самоврядування. Яка перспектива її у нинішніх політичних реаліях?

— Ми б уникнули Євромайданів, якби передали відповідні повноваження місцевому самоврядуванню. Українці прагнуть до Європи, але до цього часу наші законотворючі не прийняли повноцінного пакета законів про місцеве самоврядування. Кошти, які отримуємо з держбюджету, направляємо на ремонти, до прикладу, на школи та лікарні. При цьому нічого не передбачаємо на розвиток промисловості тієї чи іншої території. Рік минає і все за-

лишається по-старому. Жоден інвестор не купиться на земельну ділянку, яку запропонує йому громада під будівництво заводу або іншого об'єкту, якщо комунікації (дорога, каналізація) не відповідають конкретним стандартам. Аби цього не сталося, треба займатися адміністративно-територіальною реформою, відповідно до якої кожна громада для себе визначитиме, до якої сільської ради їй краще приєднатися.

— Чи не змінилася Ваша думка про те, що сільські та селищні голови гальмують адмінтерреформу?

— Не змінилася. Мешканці громади повинні розуміти, що на виборах сільського або селищного голови вони обирають не хорошого дядю, а людину з вищою освітою, яка добре розбирається в економіці, бюджеті та відстоює інтереси власної громади. Проте сьогодні в сільській голови, котрі, отримавши зарплату і видавши довідки про те, хто народився і помер, нічим більше не займаються. Тобто 40 відсотків сільських голів області не знають, що їм робити на займаних посадах, і, відповідно, їхні території не розвиваються.

Сьогодні загострилася ситуація з тим, що Україна не підписала Угоди про Асоціацію з ЄС. Керівництво країни каже, що від Угоди програвло б сільське господарство. А ми два роки на Хмельниччині змушуємо селян створити кооперативи зі здачі молока. Як можна це пояснити сільським головам, що в Європі не приймають молоко від конкретної людини, а тільки через кооператив? Створили одиниці, які дуже задоволені роботою кооперативу.

Інший невід'ємний пласт — ефективне використання землі на селі. Десять чотири роки тому я переконував сільських голів, що функція кооперативів — це не лише збір молока від селян. Чому би не передати на кооператив пасовища для худоби?

Коли є самоорганізація людей, то і громада бере участь у програмі “Місцевий розвиток, орієнтований на громаду”, що фінансується Європейським Союзом. До прикладу, село Михайлівці Красилівського району, де ідеально відремонтували школу за позабюджетні кошти. В селищі Антоніні за кошти програми ЄС здійснили ремонт школи. Все залежить від самоорганізації, ініціативи сільських голів.

— Який рівень співпраці народних депутатів мажоритарників від Хмельниччини з обласною радою?

— Телефонем спілкувався з нардепами Сергієм Лабазюком і Володимиром Мельниченком на предмет державного бюджету на 2014 рік. Просив сприяння щодо фінансування важливих напрямків. Однак обранці самі не бачили проекту держбюджету. Досі не можу назвати суму, яка передбачена у державному бюджеті-2014 для Хмельницької області на соціально-економічний розвиток.

Інші нардепи не виявили бажання у комунікації з Хмельницькою обласною радою. На мою думку, вони або не зацікавлені у лобюванні інтересів підзвітної громади, або просто використали громаду, аби потрапити до Верховної Ради. Бо сьогодні у суспільстві склалася хибна думка щодо функцій народного депутата. Мовляв, нардеп — це законотворюєць, себто людина, котра займається написанням законів. Та цим не вичерпується місія слуг народу. Вони мусять лобювати інтереси громади, яка делегувала їм свої повноваження. А якщо немає комунікації, а це підтверджують голови райдержадміністрацій і районних рад, тоді як нам спільно розв'язати наболілі проблеми територій області?

— Наскільки відсотків прогнозуєте виконання показників обласного бюджету-2013? (Знімає слухавку і набирає головної фінансиста краю Сергія Пенюшковича).

— Матимемо невиконання три відсотки. Це пов'язано з тим, що Міністерство фінансів України затвердило доходи загального фонду обласного бюджету, що на 15,6% більше попереднього року. У дійсності маємо три відсотки невиконання. Ми їх застерігали, що показник росту завищений. Адже Хмельниччина є не промисловою областю, а аграрною.

Розмовляв Віталій Тараненко.

Владислав Лук'янов: «Завдання влади – захищати інтереси громадян»

«Бюджет на 2014 рік є жорстким, консервативним, але реалістичним», – вважає народний депутат від Партії Регіонів Владислав Лук'янов, який днями зустрівся з журналістами регіональних ЗМІ, щоб розповісти про плюси і мінуси бюджету на наступний рік.

Головний показник у бюджеті – це розмір валового внутрішнього продукту (ВВП). Уряд його відкоригував: якщо в попередньому проекті бюджету він був на рівні 1 трильйона 694, 8 мільярда гривень, то зараз ВВП зменшено на 42 мільярди, і він становить 1 трильйон 653 мільярди гривень.

Уряд врахував досвід 2013 року, складуючи з наповненням бюджету, і бюджетний дефіцит скоротив до 60 мільярдів гривень або 3,6% ВВП.

Темпи зростання економіки очікуються на рівні 3%. Одні фахівці вважають, що це високий показник, інші – що можна було бкласти на півдсотка – відсоток вище. Ми бачимо, що знижена база зростання, але не всі проблеми зростання економіки можна пояснити причинами всередині країни, вважає В.Лук'янов. Частково зростання економіки України залежить і від зовнішніх факторів, в тому числі від цін на вітчизняну продукцію на світових ринках.

«До кінця 2013 року ми вийдемо або на нульове зростання економіки, або на зниження зростання на півдсотка ВВП, тому що кон'юнктура на зовнішніх ринках для української продукції не дуже

хороша, – прогнозує депутат. – Розвинені країни переживають економічні труднощі. Європейський Союз, наприклад, у першому кварталі 2013 року демонстрував зниження економіки на 1,2%, у другому кварталі – на 0,6%, у третьому кварталі – 0,3%. Тобто, в ЄС негативна динаміка зростання ВВП, а 30% зовнішньоторговельного обороту України припадає саме на Європейський Союз».

Ще 30% зовнішньої торгівлі України припадає на Росію та країни Митного Союзу – там позитивна динаміка в економіці зберігається, але темпи зростання ВВП нижчі, ніж у попередньому році, йде уповільнення зростання, пояснює депутат.

Коментуючи питання, як зовнішньополітичний розворот від ЄС до Росії вплине на українську еконо-

міку, народний депутат В.Лук'янов висловив свою думку: «Зараз, не вступаючи ні в Митний Союз, ні в ЄвразЕС, ми як спостерігачі отримали доступ до технічної документації, договірної, правової бази, за якою працюють країни Митного Союзу. Україна в якихось питаннях відстає від МС, і це заважає економічній кооперації та збільшенню нашого експорту, виробництва і появи нових робочих місць. Але, як виявилось, створюючи труднощі в кооперації з Україною, Росія сама багато втрачає. З одного боку, вона начебто отримала додатковий дохід від підвищення ціни на газ, але загальний кумулятивний ефект від зниження українського експорту, в тому числі в наукоємких галузях, негативно позначилося і на зростанні російської економіки».

Тому, після довгих розрахунків, Росія погодилася з доводами української сторони і пішла на безпрецедентний крок щодо зниження ціни на газ. «При цьому ми не змінюємо наш курс на євроінтеграцію, для нас досі так само цікавий найбільший ринок у світі, який охоплює 500 мільйонів споживачів, і ВВП якого складає чверть світового ВВП. Євросоюз – це фактично половина «золотого мільярда» планети. Безумовно, потрібно прагнути працювати на цьому ринку», – говорить депутат.

Однак, додає він, перша частина переговорів з ЄС звелася до політичних питань. «А коли дійшли до економіки, то ми сказали, що

вступати в ЄС на таких умовах, як вступила Болгарія, ми не будемо. Навіть асоціацію підписувати не будемо. У Болгарії вся промисловість зруйнована і не працює, машинобудівні та металургійні заводи, які працювали по кооперації з Україною та Російською Федерацією, на сьогоднішній день або зупинені, або недостатньо завантажені».

Депутат нарікає на утиски з боку Євросоюзу: «При нашому експортному потенціалі в 30-32 мільйони тонн зерна, квота в ЄС становить 1,5 мільйона тонн. Це якесь зневажливе ставлення ЄС до України».

«Вступати за будь-яку ціну ми не будемо. Вже була ейфорія, коли ми вступали до Світової організації торгівлі. Не захистили свої інтереси, тепер страждають усі», – додає політик.

А якщо які-небудь місцеві ради цього не розуміють, то «я вважаю, це завдання влади і депутатів парламенту, які представляють ті регіони, взяти на себе відповідальність щодо захисту інтересів громадян».

Повертаючись до теми бюджету, депутат назвав «негативним явищем» пізнє його прийняття. Таким чином, перші 2-3 місяці країна житиме «за тимчасовим розписом», виходячи зі щомісячних витрат у 1/12 від минулого року, без витрат на розвиток і капітальне будівництво.

«Якщо відверто говорити, то хотілося б більшого зростання економіки в 2014 році, але в цілому

бюджет відповідає реальному стану економічних справ. У складній ситуації стабільність – це вже не погано, але ще й не добре. Дуже хотілося б, щоб був більш високий рівень фінансування місцевих бюджетів. Що стосується витрат, то їх разом зі спеціальним фондом закладено 234 мільярди 900 мільйонів гривень. Це приблизно на 8 мільярдів більше, ніж цього року, але цього збільшення недостатньо. Місцеві ради хронічно страждають від безгрошів'я. Централізованого фінансування і податків на землю, які залишаються на місцях, явно не достатньо, щоб поправити ситуацію в регіонах – відремонтувати школи, лікарні, дитячі садки, заклади культури. У бюджеті є механізм допомоги – це фонд регіонального розвитку, який буде сформований в розмірі 3,5 мільярда гривень. Також є фонд фінансування капітального будівництва – 3,5 мільярда гривень. Всього – 7 мільярдів – це практично інвестиційний потенціал цього бюджету. Крім того, уряд може видати державні гарантії на суму в 500 мільярдів гривень, що теж можна використовувати в інвестиційному плані для прискорення економічного розвитку».

Рівень інфляції закладений 8% і не більше. Збереглася стабільність, в деяких місцях була навіть невелика дефляція за рахунок часткового зменшення вартості продукції. Закладено 8-10% індексації показників соціальних виплат, заробітної плати, пенсій.

Олена Бондаренко: «Не треба вважати, що в міжнародній економіці всі благодійники»

Оцінюючи 2013 рік, можна сказати, що він пройшов під знаком запитання: який зовнішній вектор України? з ким дружити й укладати договори? яким чином відстоювати і захищати свої національні інтереси? «Те, що в Україні великі економічні проблеми, кожен з нас відчуває на собі», – заявила журналістам регіональних ЗМІ перший заступник голови парламентського комітету з питань свободи слова та інформації, народний депутат України від Партії регіонів Олена Бондаренко. Саме це суттєво вплинуло на вибір України між Євросоюзом і Росією.

«Ми протягом року намагалися привести своє законодавство у відповідність до вимог Євросоюзу, – продовжила О.Бондаренко. – Так званий «список Фюле» з'явився на початку 2013 року, і з боку Європи він означав фінальний етап підготовки до підписання Угоди про асоціацію з ЄС. Це був список того, чого від України чекають у плані удосконалення законодавства – не стільки в економічній сфері, як у сфері удосконалення демократичних інститутів, правоохоронної системи, посилення конкуренції. Із 13 пунктів «списку Фюле» тільки два «зависли» – це друге читання закону про прокуратуру та виборний закон».

По суті, виконано все. Чому ж Україна відмовилася підписувати у Вільності Угоду про асоціацію з Європейським Союзом? Олена

Бондаренко бачить основну причину в бажанні влади захистити вітчизняного виробника, особливо в аграрній промисловості та машинобудуванні. «Перебуваючи в стані холодної економічної війни з Росією, Україна зазнавала великих збитків, які на кінець року склали б для бюджету сім мільярдів доларів, – стверджує депутат. – Залишалося відкритим питання – за рахунок чого будемо затицати цю дірку? На щастя, відносини з Росією вдалося відновити, і до кінця року влада закрийє всі борги по соціальних програмах».

Олені Бондаренко було дивно бачити реакцію європейських колег, які відмовилися надати Україні план компенсації, за допомогою якого європейська спільнота мала б допомогти Україні досягти своїх

цілей після підписання договору з ЄС. «Якби ми були унікальні, то не варто було б ображатися на таку байдужість, – додає депутат. – Але і Туреччина, і Польща разом з ЄС плани компенсації відпрацювали».

Найбільше від Угоди з ЄС страждає вітчизняний сільськогосподарський виробник, запевняє О.Бондаренко. Договір з ЄС ставить у квотні коридори виробників зерна, м'яса, молока, яєць та іншої сільськогосподарської продукції. Для прикладу, Україна в 2013 році виробила 50 мільйонів тонн зерна, а на наступний рік встановлювалася квота на експорт до ЄС на рівні одного мільйона тонн. «Якщо нам ставлять обмеження щодо входу на ринки і не пропонують нічого взамін, якщо тільки користуються відкриттям нашого ринку для своєї продукції – тоді яке ж це партнерство?» – зауважує Олена Бондаренко.

«Наше завдання – відстоювати свої інтереси, боротися за них, і не треба вважати, що в міжнародній економіці суцільно всі благодійники, – упевнена депутат від Партії Регіонів. – Було прийнято дуже складне рішення – ми не підписали Угоду з ЄС. З одного боку, двері нам не закрили, і європейські політики досі кажуть, що готові до підписання, але на всі пропозиції української сторони переглянути низку положень відповідають, що текст договору парафований і його ніхто не збирається міняти. Таким чином, сторони зайшли в

глухий кут. По суті, влада України призупинила переговори процеси з Європейським Союзом».

З іншого боку, після відмови від Угоди з ЄС президент В. Янукович отримав у Москві кредит в 15 мільярдів доларів під 5% річних. Без жодних економічних умов. У цьому відмінності російського кредиту від кредиту Міжнародного валютного фонду, який хотів за 15 мільярдів доларів, щоб Україна відпустила у «вільне плавання» свою гривню, довела тарифи на комунальні послуги до економічно обґрунтованих (зараз вони занижені на 40 %), заморозила соціальні програми і виплати – від зарплат бюджетникам до пенсій і стипендій – на рівні 2013 року. «Тобто, якщо ми по бюджету бачимо, що інфляція наступного року становитиме 8%, то, взявши кредит МВФ, ми б не могли навіть підвищити соціальні виплати на рівень інфляції, – роз'яснює О.Бондаренко. – Якби ми погодилися підписати такі умови, то у нас би вже через півроку в Києві стояв «тарифний майдан», «майдан із соціальних виплат» та інші ймовірні майдани».

Олена Бондаренко впевнена, що ті люди, які зараз виходять на майдан, по суті виступають за глобалізацію. «Якщо в Європі люди збираються на антиглобалістичні мітинги, борються за свої робочі місця, за інтереси національних економік, то в Україні на майдані

люди підтримують глобалізацію, не розуміючи, що це загрожує їм втратою робочих місць. А особливо це стосується молоді, яка при глобалізації страждає першою, молодих людей не хочуть брати на роботу, і показники безробіття серед молоді – найвищі. Приклад тому – Іспанія, в якій безробіття серед молоді сягає 20-45%.

Коментуючи підписані президентами України і Росії в Москві угоди, Олена Бондаренко висловила думку, що «це є плюс», оскільки Україна отримала вигідну знижку на газ, зараз він коштуватиме 268,5 долара за тисячу кубометрів, що фактично наполовину менше, ніж в останні кілька років. «Для української економіки це буде поштовх, оскільки наше виробництво і собівартість продукції безпосередньо залежать від вартості газу, у нас є всі шанси підвищити свою конкурентоспроможність. Крім того, тільки за контрактом з літакобудування ми отримаємо додатково до бюджету 13 мільярдів доларів», – вважає народний депутат.

«Фактично, ми знайшли собі партнера – Росію, стверджує Олена Бондаренко. – Шкода, що у нас усе розпочиналося не з дуже хороших відносин в серпні 2013 року. Впевнена, що всі митні бар'єри тепер будуть зняті, і ми не будемо спостерігати на своїх східних кордонах кілометрові черги фургонів з нашою продукцією, які не можуть в'їхати в Росію».

Мрії збуваються і не збуваються

Відходить у минуле рік 2013-й. Як і всі попередні, він був насичений різноманітними подіями, зокрема, і в спортивному житті нашої країни. Не буде великим перебільшенням стверджувати, що найприскіпливіше всі ми спостерігали і співпереживали за перипетіями навколо футбольної збірної команди. Ще навесні здавалося, що українським футболістам на шляху до фінальної частини світової першості у Бразилії вже нічого не світить – занадто провальним був початок тернистого шляху до мундіалю. Однак, новому керманичу збірної Михайлові Фоменку разом із підопічними вдалося зробити майже неможливе – потрапити у плей-офф, потіснивши далеко не другорядних суперників по групі, насамперед поляків і чорногорців.

Жереб не виявився до нас прихильним, визначивши у спаринг-партнери головній команді сильних і амбітних французів. У Києві хлопці спромоглися на маленький подвиг, обігравши у першому матчі грізних гостей з

рахунком 2:0. Втім, ейфорію на загальний успіх, що заповонила уболівальницький загаль, не поділяло більшість фахівців. Найпесимістичніші прогнози справдилися – у Парижі господарі розставили все по місцях. Можна журитися з цього приводу, навіть впадати у відчай, однак, відкинувши емоції, мусимо визнати: сталося те, що найімовірніше нас чекало. Збірна Франції, оновивши у звітній зустрічі половину складу, зіграла потужніше, ніж кількома днями раніше. У нас же футболістам, які пропустили поєдинок через картки, гідної заміни не знайшлося.

Збірна команда – це віддзеркалення клубів. А останні ще не мають достатньо вправних українських виконавців, які могли б на рівних конкурувати із гравцями провідних футбольних держав Європи. Та й звідкіля їм узятися, якщо всі команди прем'єр-ліги заповнили легіонери. А молодим доморощеним, яких, звісно, ще слід підтягувати до необхідного рівня, заявити про себе не вда-

ється. Ба більше, вітчизняне футбольне господарство винятково залежить від волі та примх грошовитих олігархів. Тому і йдуть у небуття команди – «Кривбас», «Арсенал», чимало колективів з нижчих дивізіонів, зокрема і хмельницьке «Динамо».

Звісно, боляче сприймати п'ятий проліт у плей-офф, але, як мовиться, вище голови не стрибаєш. Поки що. Адже нинішня команда під керівництвом М. Фоменка таке має обнадійливу перспективу. І за належної підготовки може цілком обґрунтовано плекати надії на успіх у європейському чемпіонаті 2016 року.

Заклучна стадія боротьби головної команди країни за путівку до Бразилії супроводжувалася, як це не прикро, гучним скандалом. Спортивній «Арені-Львів» міжнародна організація FARE, у складі якої є вітчизняні спостерігачі, висунула висмокотані з пальця обвинувачення у пропаганді фашизму та расизму. Точніше, претензії були до окремих глядачів, але санкції наклали на стаді-

он, позбавивши його права приймати відбірні матчі наступної світової першості.

Яким же було здивування й обурення уболівальників, коли дізналися, що не останню роль в ухваленні такого рішення відіграли деякі місцеві козачки. Зокрема, з'ясувалося, що показаного листа з проханням покарати львівську арену написав до ФІФА перший віце-президент Федерації футболу України Сергій Стороженко. Коли ж ця інформація сплила на поверхню, функціонер, у гірших бюрократичних традиціях, почав настійливо відхрещуватися від свого опусу. Та коли в Інтернеті з'явився оригінал документа, пан Стороженко тихцем звільнився з посади. Отак захищають інтереси українського футболу окремі горе-функціонери. На жаль, брудні інтриги та підкилимна боротьба з політичного і владного середовища просочилася і в громадські організації.

Видається, що змін на краще можна очікувати лише з припли-

вом «свіжої крові». Можливо, таким кроком у цьому напрямку можна вважати Андрія Шевченка. Нещодавно відомий гравець отримав тренерський диплом. Колишній футболіст успішно пройшов атестацію у центрі ліцензування ФФУ, а також стажування в «Челсі» та «Мілані». Яким-то буде і де тренерський дебют знаного форварда? Поживемо – побачимо.

Завершити активні виступи на спортивній арені вирішила й інша видатна українка, олімпійська чемпіонка Наталя Добринська. Наша землячка (її дід, відомий подільський письменник Аполлінарій Мацевич тривалий час проживав і творив у Хмельницькому) спробує висвітлити свої ідеї у пропаганді й розвитку легкої атлетики в нашій країні.

Можливо, саме за такими молодими і креативними фахівцями, ще не обтяженими кон'юктурними розрахунками, – майбутнє українського спорту?

Кость Пилипович

Кращі з кращих: Підсумки спортивного 2013 року

Коли все навколо обвішують новорічними гірляндами, значить, настав кінець року. А отже, настав час підбити підсумки. А він у спортивному плані був дуже насиченим. Далеко ходити не будемо, а подивимось, чим же так відзначився 2013-ий в Україні.

Подія року

Найбільш довгоочікуваною подією став бій Володимира Кличка з Олександром Поветкіним. Такого ажіотажу навколо спортивної події не було з часів матчів української збірної на Євро-2012. І Людина року за версією українського Google своїх уболівальників не підвів – перемога в Москві на Витязем стала яскравим продовженням кар'єри кращого боксера сучасності. І вкотре змусила задатися питанням: а чи є зараз гідні суперники у Володі?

Команда року

За звання кращої команди сперечаються дві українські збірні – футбольна та баскетбольна. І ми віддамо перевагу, все-таки, хлопцям Фрателло. Якщо хтось не пам'ятає, то на початку осені в Словенії проходив чемпіонат Європи, на якому наша команда посіла рекордне для себе 6 місце та вперше у своїй історії забезпечила собі участь на чемпіонаті світу. Найкращим матчем нашої команди можна назвати повторний поєдинок з Сербією в турнірі за 5 місце. Яскрава перемога (92:74) і подарувала хлопцям з України путівку в Іспанію.

Людина року

Головного претендента на це звання назвати складно. Тут і визнаний багатьма футболіст Андрій Ярмоленко, і

боксер Володимир Кличко, і наставник футбольної збірної України Михайло Фоменко. І думається, свій вибір ми зупинимо на гравцеві київського «Динамо», який поступово перетворюється у справжнього гравця топ-рівня. За останній рік «Динамо» провело достатньо невиразних поєдинків, але Андрій завжди намагався «тягнути» свою команду. Так було і в іграх за збірну, за яку хавбек відіграв чимало яскравих матчів. Правда, є відчуття, що Андрій може додати. І повинен. Адже він – одна з головних надій українського футболу, яскравий представник цього талановитого покоління і просто зобов'язаний тримати підняту ним планку на належному рівні.

Матч року

А ось матч року провела футбольна збірна України. Матч плей-офф проти Франції не йде в порівняння ні з чим, що відбувалося в цьому році. Мало хто очікував занадто багато від «синьо-жовтих». Все-таки, суперник рівня збірної Франції – це дуже серйозно. Тут треба було вичавити з себе максимум і сподіватися на те, що зірки на небі зійдуться в потрібному порядку. Так воно і сталося. Неймовірна гра Федецького проти Франка Рібєрі. Впевненість і холоднокровність Хачеріді в обороні. Напір і агресія Зозулі. Все це зробило свою справу і ми перемогли 2:0. Ця перемога змусила весь світ говорити про нашу команду, як про майбутнє європейського футболу. Що було потім знають всі – 0:3 у Парижі і проліт повз Мундіалю. Але вже те, що Михайло Фоменко зміг довести цю команду до матчів плей-офф, гідно всіляких похвал.

Прорив року

Україна завжди була багата талантами в боксі. І Олександр Усик, і Василь Ломаченко за останній рік стали просто зірками. Після Олімпіади в Лондоні хлопці зуміли залучити величезну кількість глядачів до їхніх боїв за «Українських отаманів» у Світовій серії боксу. Вони вдало перейшли в професійний бокс. Вони стали медійними особами, що в нашій країні зробити досить складно. Тож хлопці створили прекрасний заділ з неймовірними перспективами попереду.

Обговорення року

«Змініть Блохіна». Ось вже рік як київські уболівальники обговорюють звільнення Олега Блохіна з поста головного тренера київського «Динамо». І у них є на те причини. Кияни вперше у своїй історії посіли третє місце в чемпіонаті України. Кількість програних матчів просто зашкалює. Якщо результат і дається «Динамо», то в більшості випадків, нервово і напружено. Лише кілька поєдинків «Динамо» провело на належному рівні. Але президент київського клубу Ігор Суркіс вірить у наставника і довірив йому довести сезон до кінця. Що ж, нам залишається тільки чекати.

Облом року

Харківський «Металіст» і Ліга Чемпіонів. Ось варто було один раз «винести сміття з хати», і ти миттєво покараний. Причому, дуже жорстко. «Метал» вперше міг зіграти в Лізі Чемпіонів, а його звіди вигнали за договірний матч 2008 року. І головне, гравців під ЛЧ купували, готувалися, налаштовувалися, ПАОК пройшли. Але ні. Кожна дія має свій наслідок, який може прийти в найнесподіваніший момент.

Історія пам'ятника Леніну в Києві

Ленін навпроти Бессарабського ринку сприймався переважно негативно. Неоднозначності ситуації додавав той факт, що на місці запланованого пам'ятника в часи нацистської окупації була шиби́ниця – німці публічно вішали на ліхтарях бульвару Шевченка заручників.

Більшовицька «монументальна пропаганда» передбачала використання архітектурних або скульптурних творів для пропаганди ідей комунізму.

Пам'ятники «царям і царським посіпакам» планувалося зносити, взамін запроваджуючи нові монументи.

Таким чином влада УСРР легалізувала питання знесення пам'ятників.

Масово увічнити пам'ять вождя планувалося тиражуванням стандартизованих скульптурних бюстів і статуеток. 12 жовтня 1924: комісія на чолі з Григорієм Петровським вивчила проект фігури Леніна роботи скульптора Івана Кавалерідзе та дозволила «до поширення».

Коли в червні 1934 року Київ став столицею УСРР, монументальна пропаганда набула додаткового значення. 31 травня політбюро Центрального комітету Компартії (більшовиків) України винесло рішення:

«Вважати за необхідне по переїзді до Києва опублікувати постанову ЦК КП(б)У і Раднаркому УСРР про спорудження в Києві... [в районі нинішньої Михайлівської площі, біля

прини Хрещатик мав починатися монументом Сталіну на площі його імені (нині Європейська) і закінчуватися пам'ятником Леніну на бульварі Шевченка.

Раніше на початку бульвару не було жодних пам'ятників. Там був прохід для пішоходів, із ліхтарями, рекламними тумбами і кіосками.

Ленін навпроти Бессарабського ринку сприймався переважно негативно – як професіоналами містобудування, так і відвідувачами виставки проектів.

Неоднозначності ситуації додавав той факт, що на місці запланованого пам'ятника в часи нацистської окупації було місце публічної страти – німці показово вішали на ліхтарях бульвару заручників, насильно зганяючи глядачів із числа киян.

Проте у результаті переважила ідеологічна суть факту якнайшвидшої установки пам'ятника, і переміг проект Власова-Єлізарова.

Бессарабка годилася для швидкої побудови монумента. Річ у тім, що початок бульвару Шевченка разом з Бессарабським критим ринком були єдиною частиною Хрещатика, не знищеною радянськими диверсантами у 1941 році і під час боїв 1943-го.

І, головне, в наявності була фахово виго-

товлена скульптура Леніна – роботи московського скульптора Сергія Меркурова. Її зробили в 1938 році для павільйону СРСР на Світовій виставці у Нью-Йорку. Гранітні Ленін зі Сталіном прикрашали собою панно «Знані люди країни рад».

З відкриттям пам'ятника поспішали. До 29-ої річниці Жовтневої революції не вийшло, а до 10-річчя Сталінської конституції – 5 грудня 1946 року – встигли.

При цьому для п'єдесталу були використані гранітні блоки, заготовлені перед війною для пам'ятника Пушкіну біля Оперного театру.

Урочистості розпочалися о 10-й годині ранку, на них були присутні керівники республіки – Хрущов, Коротченко, Гречуха та інші.

Пам'ятник висотою 3,5 м був виготовлений із червоного полірованого граніту і стояв на постаменті висотою 6,8 м з чорного полірованого лабрадориту.

З обох боків постаменту українською і російською мовами висічено: «При єдиній дії пролетарів великоруських та українських Україна можлива, без такої єдності про неї не може бути й мови» (В. І. Ленін)».

Пам'ятник вважався головним монументом Леніну в УСРР.

Також Володимир Ілліч був основною фігурою у монументі Жовтневій революції, встановленому на нинішньому Майдані Незалежності у 1977 році. Цей пам'ятник став центром офіційних партійних заходів та урочистостей часів пізнього СРСР.

У 1991 році за рішенням Київради пам'ятник Жовтневій революції знесли. В часи Кучми на його місці збудували торговельний центр. Після цього бессарабський Ленін став місцем проведення масових заходів прорадянських політичних партій на кшталт КПУ або ПСПУ.

Монумент кілька разів вандалізували і останні два роки Леніна намагалися охороняти активісти Компартії. Питання перенесення пам'ятника часто піднімалося в Київській і ВР, поступово перетворившись на політично-ритуальне.

Київський краєзнавець Михайло Каль-

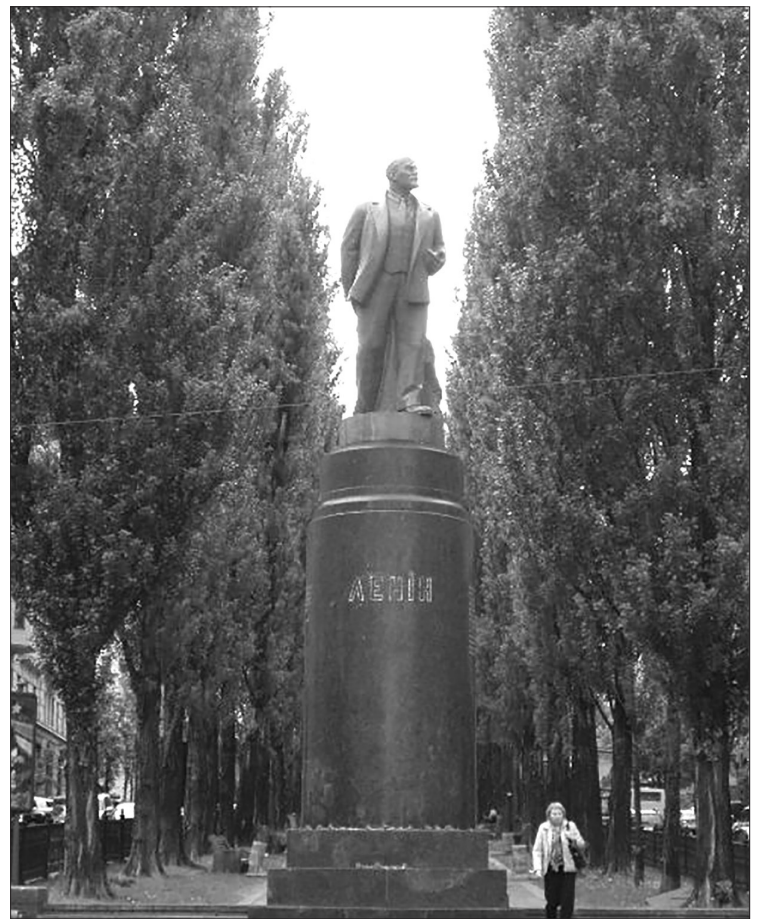
ницький повідомив, що у 2009 році монумент Леніну був позбавлений статусу пам'ятки національного значення рішенням уряду Тимошенко – «з політичних міркувань», після того, як більшовицькому вождю відбили гранітного носа. Зрештою учасники цієї акції отримали по 2-3 роки умовно.

Голова підкомітету з питань охорони культурної спадщини Комітету з питань культури й духовності ВР Олександр Бригинець заявив, що монумент мав статус пам'ятки місцевого значення і перебував на балансі Шевченківської РДА.

За словами Бригинця, рішення про перенесення пам'ятника з бульвару Шевченка мала прийняти або Шевченківська рада міста Києва, або Київська міська рада, але Партія регіонів ліквідувала районні ради у столиці, а Київрада має сумнівну легітимність.

Таким чином, замість органів міського самоврядування пам'ятник прибрали 8 грудня невідомі в масках, за допомогою тросів і ручних лебідок.

Після того, як скульптура впала, виконавці в масках зникли. А наступні кілька годин сотні людей до пізньої ночі лупали сю скалу, намагаючись відколоти собі шматочок гранітного більшовика – як історичний сувенір.

Підготовлено за матеріалами: Віталія КОВАЛИНСЬКОГО (2000), Михайла КАЛЬНИЦЬКОГО (Вечірній Київ) і Павла СОЛОДЬКА (Історична Правда)

На Хмельниччині пам'ятники Леніну не мають національного значення

На Хмельниччині пам'ятники Володимирі Леніну не підпадають під категорію пам'яток національного значення.

Про це у відповіді на інформаційний запит повідомила заступник голови-керівник апарату Хмельницької ОДА Лілія Бернадська.

Вона зазначила, що 55 пам'ятників вождю пролетаріату, що розміщені на території області, є пам'ятками культурної спадщини місцевого значення.

Найбільш «ленізованими» залишаються Чемеровецький і Городоцький райони, де стоїть, відповідно, 7 і 6 скульптур Леніна.

Повністю очистилися від комуністичного провідника Славутський, Старосинявський, Шепетівський райони і міста Кам'янець-Подільський, Нетішин, Славута і Старокостянтинів.

Декрет Ради Народніх Комісарів України.

16. Про знесення з майданів та вулиць пам'ятників, збудованих царям та царським посіпакам.

1. Пам'ятники, збудовані царям та царським посіпакам, що не становлять вартості ані з історичного, ані з художнього боку, зносяться з майданів та вулиць і почасті переносяться до музейних склепів, а почасті утилізуються.

2. Всеукраїнському Комітетові охорони пам'ятників мистецтва та старовини наказується негайно цей декрет здійснити.

Голова Ради Народніх Комісарів *Х. Раковський.*

Народній Комісар Освіти *Затонський.*

м. Київ, дня 7 травня 1919 р.

Оголошено в газ. „Киевские Известия“ від 10 травня

1919 р. за ч. 38 (65).

У 1919 році в Києві з'явилися гіпсові погруддя Маркса (майдан Незалежності), Енгельса (район НСК «Олімпійський»), Леніна і Троцького (Софіївська площа), Свердлова (початок вул. Московської на Печерську), Тараса Шевченка (Європейська площа), Рози Люксембург (Контрактова площа), Карла Лібкнехта (перед Оперним театром, який отримав його ім'я).

Березень 1917 року, Думська площа (нинішній Майдан Незалежності). Кияни, які підтримують Центральну Раду, зносять пам'ятник міністру Столипіну як символ імперської політики царату. Зараз на цьому місці – сцена Євромайдану

У вихорі численних змін влади у Києві гіпсові пам'ятники простояли недовго – переважно їх зруйнували білогвардійці із Добровольчої армії Денікіна. До питання монументальної пропаганди українські більшовики та їхні союзники повернулися після остаточного захоплення влади.

У грудні 1922 року президія Київського губернського відділу Всеукраїнського союзу працівників мистецтв ухвалила «відрядити представників Союзу тт. Гарольда і Прахова в журі зі спорудження пам'ятників Леніну і Жертвам революції».

Було вирішено один з них встановити на площі III Інтернаціоналу (нині Європейська) перед входом у Пролетарський (Хрещатий) парк. Постамент імператору Олександр II, з якого зняли бронзові фігури, використали під пам'ятник нового часу.

Голова Раднаркому УСРР Християн Раковський, ознайомившись з проектом, писав у березні 1923 року голові Київського губвиконкому Якову Гамарнику: «Пам'ятник... у всіх проектах має один загальний дефект: оскільки весь п'єдестал залишається від старого пам'ятника, то виходить враження чогось залатаного. До тулуба царського часу прироблено голову Леніна. Вважаю, що слід про це подумати. Може, треба надіслати модель у Харків [тодішню столицю УСРР], щоб показати ту-тешнім художникам».

У підсумку справа затяглася – і за життя Леніна пам'ятника йому в Києві не спорудили. Повагу до вождя пролетарської революції висловили іншим чином – у червні 1923 року київський водогін перейменували в «Водогін імені т. Леніна».

Вже на сьомий день смерті вождя, 27 січня 1924 р., президія губвиконкому ухвалила «звести в Києві пам'ятник В. І. Леніну, приурочивши закладення до 22 квітня – дня народження». Тоді ж Печерський партійний район отримав назву Ленінського, а Південноросійський машинобудівний завод став «Ленінською кузницею».

верхньої станції фунікулеру] пам'ятника Леніну з оголошенням конкурсу на спорудження цього пам'ятника».

Пройшли чотири етапи вельми представницького конкурсу проектів, у якому брали участь провідні фахівці архітектури України та всього СРСР. Зрештою, було обрано варіант лєнінградця Йосипа Лангбарда.

Головну частину задуманого комплексу склали монументальні симетричні будівлі, поставлені на краєчку пагорба понад Дніпром. Одна з них призначалася для ЦК більшовицької партії України [нині в ній розташоване Міністерство закордонних справ], друга [цей будинок, заради якого знесли Михайлівський собор, так і не було збудовано] для уряду республіки – Раднаркому.

Київський фунікулер підлягав демонтажу, натомість передбачалися величезні сходи до набережної. Між ними підносився монумент товариша Леніна заввишки щонайменше 75 метрів – обличчям до ріки, спиною до площі, заради створення особливо дивовижного враження з боку Дніпра.

Таким чином, місце для пам'ятника було визначено. Але справа знову затягнулася.

У 1937 р. кінорежисер Олександр Довженко, виступаючи на I-му з'їзді архітекторів України, підкреслив: «Мене не задовольняє проект планування Урядової площі, не задовольняє пам'ятник Леніну висотою 70 м і будинки на цій площі заввишки в 40 м. Пам'ятник буде підкреслювати, що ці будівлі маленькі, а він – вище них, а Софійська дзвіниця буде підкреслювати, що пам'ятник маленький. А чи не багато честі для церкви змагатися з Леніном? Я думаю – дуже багато честі».

І тому Довженко пропонував звести на Урядовій площі дві будівлі розміром більше Софійської дзвіниці, по 100-120 м. При цьому, неодноразово повторював він, буде «перекличка сторіч – XI (Софія), XVII (дзвіниця) і XX. Домінантою в цій перекличці мають бути нові побудовані будівлі – будівлі епохи безкласового суспільства».

Проте все закінчилося тим, що завершувати будівництво урядового комплексу в районі Михайлівської площі передумали. Тому було знято з порядку денного і будівництво пам'ятника Леніну. Наближалася війна, кошти потрібні були на інші цілі.

Але вже 22 червня 1944 року вийшла підписана Хрущовим постанова Раднаркому УСРР «Про проектування забудови вулиці Хрещатик». На різних етапах розглянули більше 20 проектів, і в кожному містилися пропозиції щодо пам'ятників Леніну і Сталіну.

З розробки архітекторів А. Тація і В. Чу-

Лікувальні трави та спеції допоможуть зігрітися взимку

Зима вже у розпалі. Чи готові ви до сезону холодів, а разом з тим і до сезону грипу та застуди? Коли зима несподівано зустріне нас лютими морозами, варто переглянути і свій раціон на користь здорових та зігрівальних продуктів.

Темно-помаранчеві овочі, як-то морква та гарбуз, наситять організм бета-каротином, який стимулюватиме імунну систему. Коренеплоди, зокрема цибуля, часник, ріпа та бруква, допоможуть краще акліматизуватися до нових погодних умов. Кулінарні спеції та трави поліпшать циркуляцію крові, допоможуть зігрітися та подолають прояви застуди.

Чебрець

Чебрець має протизапальну, протимікробну, ранозагоювальну, сечогінну та потогінну дію. Тримайте під рукою ефірну олію чебрецю чи сушену траву на випадок, якщо ви захворієте на грип або застуду. З давніх-давен чебрець відомий як ефективний відхаркувальний засіб: він швидко та легко допоможе очистити легені від слизу. Завдяки своїм лікувальним властивостям чебрець лікує захворювання горла, запальні процеси легенів, бронхів, верхніх дихальних шляхів. На основі чебрецю готують відвари та настої.

При застуді приготуйте ароматний чай: 1 ч. л. сухої трави залийте окропом, накрийте і настоюйте 10-15 хв. При болях у горлі чи запаленнях дихальних шляхів зробіть кілька процедур інгаляції: у миску з окропом додайте 2-3 ст. л. сухої трави або кілька крапель ефірної олії, нахиліться над мискою, накрийтеся рушником та вдихайте цілющі пари чебрецю не менше 10 хв.

Корінь солодки

Солодка має сильну протизапальну дію, підтримує нормальний функціональний стан слизової оболонки бронхів, знижує спазм гладких м'язів бронхів. У медицині препарати з коренів солод-

ки застосовують у лікуванні верхніх дихальних шляхів, бронхіту, бронхіальної астми, туберкульозу, атипової пневмонії. Рослина має потужний антивірусний ефект і результативно лікує грип, виводячи з організму токсини, продукти розпаду речовин та зайвий слиз із легенів. Приготувати настій на основі солодки можна вдома.

10 г трави помістіть у емальований посуд та залийте 200 мл окропу, закрийте щільно кришкою і тримайте на парі 20 хв. Настояйте відвар 1-2 год, процідіть, долийте до 200 мл і знову прокип'ятіть. Уживайте 1 ст. л. відвару 4-5 разів на день. Якщо ви приймаєте інші ліки, проконсультуйтеся з лікарем, оскільки препарати з екстрактом кореня солодки можуть конфліктувати з іншими медикаментами.

Часник

Цілюща сила звичайного часнику полягає в антивірусній, бактеріцидній, протигрибковій та антисептичній дії. Часник підвищує імунітет та в багато разів посилює природні захисні сили організму. Має бронхолітичні та відхаркувальні властивості: його широко застосовують при лікуванні грипу, застуди, нежитю, бронхо-легневих захворювань і туберкульозу. Для профілактики достатньо зідати один зубчик часнику на день, аби допомогти організму подолати застуду – два-три зубки. Не менше корисно вдихати ефірну олію часнику (особливо в період епідемій грипу, ГРЗ і ГРВІ), – просто розставте в приміщенні блюдця з подрібненими зубчиками часнику.

Лікувальний часниковий салат. Увечері розітріть 3-4 зубки часнику із 100 г натертого на тертці кореня петрушки, заправте оливковою олією, посоліть, додайте за бажанням будь-які інші спеції. Вранці покладіть трохи салату на шматок хліба і з'їжте. Такий смачний та корисний бутерброд захистить вас від інфекцій та вірусів.

Ехінацея

Ехінацея має протизапальні, протівірусні, протимікробні властивості, є прекрасним засобом підвищення імунітету. Вона зцілює від інфекційних і запальних захворювань, відновлює психологічну рівновагу та повертає сили при фізичній перевтомі. Восени, взимку і навесні її п'ють як чай, по чашці на день для профілактики застудних захворювань і по три чашки на день як лікувальний засіб.

Для приготування чаю 2 ч. л. рослини заливають 0,5 окропу і настоюють протягом 40 хв. Улітку ж із дрібно нарізаного листя цієї рослини можна готувати салати, заправляючи рослинною олією і додаючи кріп, петрушку, овочі. Профілактичне застосування ехінацеї дозволить знизити ризик захворювання вдвічі, а лікування ехінацеєю під час хвороби скоротить термін недуги. У поєднанні з вітаміном С рослина здатна зменшити ризик захворюваності на 86%. При пневмонії, бронхіальній астмі, кашлі ефективні зовнішні розтирання спиртовою настоянкою з коренів ехінацеї.

Бузина чорна

Для лікування можна використовувати не лише плоди, а й листя, кору та квіти рослини. Вони мають відмінний знеболювальний, заспокійливий, протизапальний, потогінний, жарознижувальний, відхаркувальний ефект. Ученими доведено, що екстракт бузини має здатність ефективно побороти до 10 штамів вірусу грипу та скоротити тривалість симптомів за чотири дні. Встановлено, що бузина допомагає зняти жар, оскільки викликає підвищене потовиділення.

Настій квітів бузини рекомендують для лікування хвороб дихальних шляхів: бронхіту із сухим кашлем і хрипом у грудях, ларингіту, трахеїту, кашлю. Заваріть 1 ч. л. квітів у 200 мл окропу як чай і пийте з медом на ніч до повного видужання. У разі ангіни настоєм рекомендують полоскати гор-

ло. Ефективно лікує кашель та застуду сироп із плодів бузини. При перших симптомах почніть приймати по 3-5 ст. л. сиропу на день.

Чорний перець

Чорний перець – чудовий антисептик та антиоксидант, поліпшує кровообіг і сприяє детоксикації організму. Крім того, має відмінну відхаркувальну дію, тому при кашлі та хворобах дихальних шляхів допомагає розріджувати та видаляти з легенів зайвий слиз, що прискорює одужання. Тому під час хвороби споживайте страви з додаванням цієї корисної спеції.

Можна приготувати й окремий лікувальний засіб, корисний при всіх застудних захворюваннях та ангіні: змішайте 1 ст. л. меленого чорного перцю з 1 склянкою меду, вживайте 1 ч. л. 3-4 рази на добу. Цей же рецепт можна використовувати як сечогінний засіб при набряках і хворобах серця. Підвищити загальний тонус організму допоможе такий напій: 0,5 ч. л. чорного перцю розчиняють у склянці молока та п'ють на ніч.

Кардамон

Кардамон позитивно впливає на нервову систему, знімає напруження та виводить зі стану депресії, стимулює роботу серця. У сучасній медицині кардамон та його ефірну олію використовують як антисептик при високій температурі тіла, ларингіті, бронхіті, трахеїті, пневмонії. Щоденне полоскання рота настоєм кардамону є надійним захистом від грипу в холодну пору року. Прянощі мають тонізуючий та відхаркувальний ефект, допомагають видалити з організму слиз, тому його використовують при лікуванні захворювань горла та дихальних шляхів.

Полоскання рота настоєм кардамону (0,5 ч. л.) та кориці (0,5 ч. л.) на одну склянку окропу лікує фарингіт, сухість у горлі, хрипоту, а також пом'якшує горло на критичній стадії грипу. Для лікування застуди використовують ефір-

ну олію у вигляді інгаляцій (1-2 краплі в інгалятор) або у вигляді полоскання (1-2 краплі на склянку води). Додають ефірну олію у ванни для зігрівання при застудних захворюваннях і захворюваннях суглобів.

Імбир

За корисними властивостями імбир подібний до часнику: є протизапальним, антисептичним, знеболюючим, потогінним, загоювальним і тонізуючим засобом. Імбир славиться своєю здатністю позитивно впливати на імунну систему людини, а також допомагає організму позбутися токсинів. Тому його часто використовують як профілактичний засіб від застуди, грипу, кашлю, ларингіту, бронхіту, головного болю, причому імбир не протипоказаний навіть дітям. Кращим натуральним засобом від застуди є імбирний чай, який має відхаркувальну, тонізуючу, зігрівальну дію.

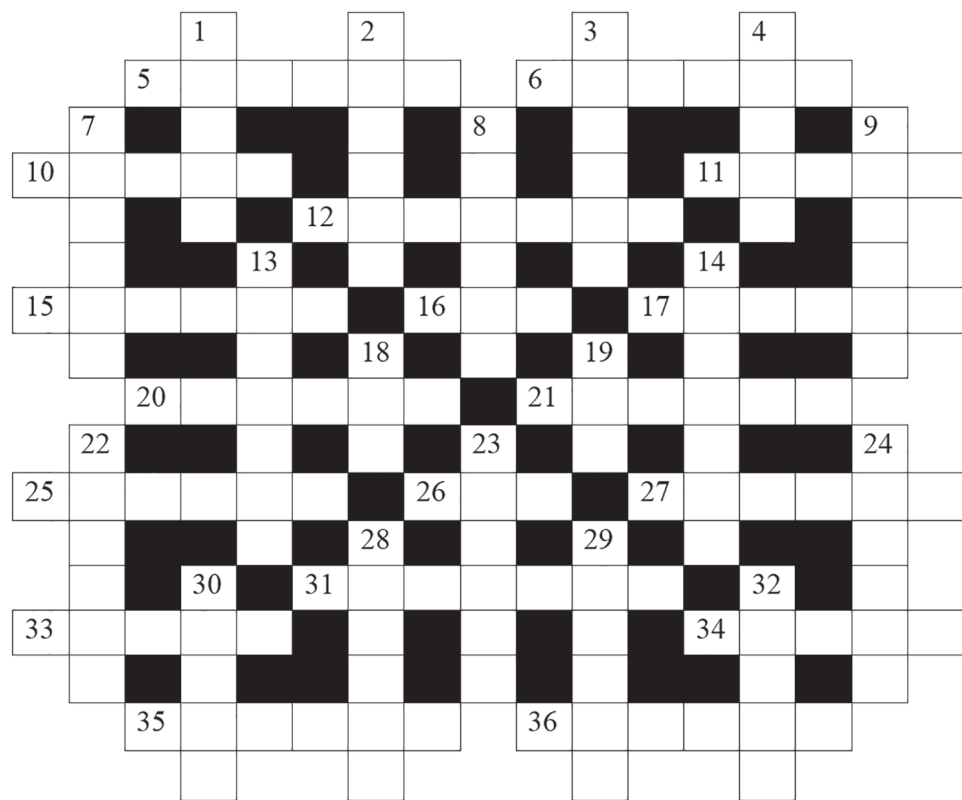
Якщо ви почали чхати і кашляти, візьміть невеликий шматочок кореня імбиру і повільно жуйте його. Якщо у вас болить горло, видавіть з кореня імбиру 2 ч. л. соку, додайте дрібку солі та приймайте перед їжею. Застосовують імбир і для полоскання рота при ангіні. Тепла ванна з імбиром (200 г порошку прокип'ятіть у 2 л води 20 хв та додайте до ванни) покращить кровообіг у всіх частинах тіла, розслабить м'язи, зігріє та допоможе подолати грип та застуду.

ЧАЙ «ЗДОРОВ'Я»

м'ята – 1 ч. л.
чебрець – 1 ч. л.
суцвіття ехінацеї – 1 шт.
імбир – 0,25 ч. л.
кориця – 0,25 ч. л.
Заварник сполосніть окропом. Викладіть трави та спеції. Залийте 500 мл окропу та настоюйте 15 хв. Розлийте чай у чашки, додайте мед і лимон. Насолоджуйтеся смаком та будьте здорові!

Призовий святковий кросворд

Шановні читачі! Пропонуємо вашій увазі призовий кросворд. Щоб стати учасником розіграшу, вам варто повністю розгадати кросворд і надіслати відповіді на електронну адресу редакції nezgromgaz@ukr.net, або за поштовою адресою: **29013, Хмельницький-13, а/с 323**. Переможець визначається шляхом жеребкування і отримує 30 гривень. Відповіді очікуємо до 27 січня.

По горизонталі:

5. Старовинний пересувний народний ляльковий театр. 6. Сукупність обрядів. 10. Музичний лад. 11. Об'єкт релігійного культу. 12. Спів, що виконується по черзі двома хорами або солістом і хором. 15. Святі дні від Різдва до Водохреща. 16. Страва з дрібно нарізаних шматочків м'яса. 17. Один із героїв кінокомедії Ельдара Рязанова "Іронія долі, або 3 легким паром". 20. Тропічний плід. 21. Синхронний спів. 25. Невеликий словесно-музичний твір ліричного змісту. 26. Геометрична фігура. 27. Річка, в якій Іоан Хреститель хрестив Ісуса Христа. 31. Плавка речовина, з якої виготовляють свічки. 33. Сяйво у вигляді кола над головами святих. 34. Сфера діяльності людини, одна зі складових духовної культури. 35. Святий, що оберігає від усіляких напастей. 36. Відокремлене іконостасом підвищення в церкві, де розташований престол.

По вертикалі:

1. Чоловічий голос. 2. Диригент церковного хору. 3. Церковний посуд. 4. Атрибут маскарадного костюма. 7. Християнське свято народження Христа. 8. Дуже солоний сир. 9. Перший апостол. 13. Пострадянська країна, в якій цілий тиждень святкується Новий рік. 14. Учень Христа, проповідник його ідей. 18. Брат Герди з казки "Снігова королева". 19. Хутряне взуття у народів Півночі. 22. Австрійський композитор, автор твору "Реквієм". 23. Суперниця Снігуроньки з опери М.Римського-Корсакова. 24. Українська народна обрядова пісня. 28. Церковна утвар. 29. Священна книга християн. 30. Ялинкова прикраса. 32. Пшеничний різдвяний хліб.

Склад Віталій Тараненко.

Переможець немає

Відповіді на кросворд, вміщений у №11:

По горизонталі: 5. Ліберо. 6. Шутков. 10. Покер. 11. Фомін. 12. Чемпіон. 15. Рефері. 16. Свіпер. 17. Матч. 18. Поле. 21. Стадія. 22. Розбір. 27. Пресинг. 29. "Скала". 30. Фінал. 31. Андрій. 32. Арбітр. По вертикалі: 1. Кіпер. 2. Тренер. 3. Футбол. 4. "Ротор". 7. Корнер. 8. Папа. 9. Вінгер. 13. Аритмія. 14. Автогол. 19. Стінка. 20. Підвал. 23. "Брешія". 24. Юсов. 25. "Дніпро". 26. Фланг. 28. Фінти.

Оголошення

В смт Білогір'я по вулиці Шевченка, 28 продається, здається в оренду продуктовий магазин з обладнанням. Біля магазину є літній майданчик зі складським приміщенням. Можливі варіанти: офіс, перукарня і т.д.
Звертатись за телефоном: +79052192858.

Розвиток України як аграрної держави

Сьогодні, як і раніше, дуже гостро стоять питання щодо збереження родючості ґрунту, скороченню втрат врожаю, науково-технічного прогресу в сільському господарстві.

Щорічно ерозія ґрунтів у нас призводить до втрат біля 15млн.т. гумусу. Якщо й надалі так буде продовжуватись, то Україна в недалекому майбутньому може опинитись без своїх чорноземів.

Руйнують ґрунт, в основному, колеса тракторів, комбайнів, автомобілів, відвальні плуги при оран-

приступити до розробок та впровадити обробку культур на стаціонарі, модернізувати та продовжити випуск тракторів, які себе дуже добре зарекомендували, це трактори Т-74. Двигуни для трактора Т-74 на перших порах доцільно закуповувати за кордоном, з подальшою розробкою і випуском в нашій державі. Кабіна, звичайно, також повинна бути повністю новою, мати сучасний вигляд і вся конструкція трактора повинна мати естетичний вигляд. (фото 1)

Модифікований трактор Т-74 з новою кабіною та сучасною звукоізоляцією і кондиціонером. Виготовлено ПНТФ "Союз".

Трактор укомплектований плоскорізом та лушильником, що дозволяє обробляти землю безвідвальним способом.

Зверніть увагу на старий серійний трактор Т-74, що стоїть поруч. Давайте трішки творчої інженерної думки та натхнення, і старий трактор стає сучасним конкурентним агрегатом.

ці. Особливо це відображається при збільшенні потужності тракторів, продуктивності комбайнів, що веде до збільшення їх маси та питомого тиску на ґрунт.

У 80-х роках минулого століття в США в наявності колісних тракторів було 97 відсотків. Важкі колісні трактори згубили біля 40 мільйонів гектарів сільськогосподарських угідь.

Тому необхідно йти шляхом упровадження тракторів з меншою масою, приступити до розробок тракторів на пневмогусеничному ходу, перейти на обробку ґрунту плоскорізами, відмовитись від використання комбайнів «Дон-1500» (маса якого – 13355кг, з повною заправкою-20т); тракторів «Кировец» (маса 12т), Т-150 К (маса 8т), Case IH 335 (маса 13,5т), JOHN DEERE 9460R (маса 17т),

Кращим співвідношенням повинно бути 80 відсотків гусеничних і 20 відсотків колісних тракторів. Питомий тиск на ґрунт гусеничного трактора не перевищує 50г/см².

При заміні сталевих гусениць на пневмогусениці навантаження на ґрунт зменшиться в 2,5-3 рази.

Не потрібно нам йти по збільшенню швидкості тракторного агрегату, наприклад сівалки, при цьому різко збільшується тягова опірність сівалки, ґрунт від сошників відкидається далеко в сторону, суха земля перемішується з вологою, сошники вібрують. Насіння лягає не на тверду вологу поверхню, а в рихлу напівсху, при цьому коренева система залягає дуже близько до поверхні і схожість зменшується. Оранка плугом різко змінює умови життєдіяльності мікроорганізмів, руйнує структу-

ру ґрунту. Щорічно поле глибоко орати не можна. Потрібно проводити тільки мілке поверхнєве лушення. Щоб окультурити не тільки верхній, але й нижні шари, створити більш сприятливий водно-повітряний режим, необхідне глибоке безвідвальне розпушування ґрунту плоскорізами.(фото 2)

Заслужують також на увагу колісні трактора ЮМЗ-6, це дуже проста і надійна машина. Хоча колісні трактори створюють пилу в три-чотири рази більше гусеничних.

Та навіщо ми повинні десь закуповувати трактори, якщо є не гірші свої конструкції.

Конструкція плоскорізів не складна, їх виготовлення можливо організувати на Одеському заводі і не потрібно закуповувати закордонно коштовну зарубіжну сільгосптехніку.

Щоб підтримати родючість ґрунтів, в них потрібно вносити органічні добрива. Досягається це за рахунок тваринництва. Але на 1га ріллі в Україні припадає вдесятеро менше рогатої худоби, ніж в Європі. Непогано в якості органічних добрив вносити солому. Кожна тонна соломи – це майже вісімсот кілограмів органічних речовин, отож спалювати її недоцільно. В останні роки органічних добрив вносилося у 17 разів менше, ніж потрібно.

В майбутньому необхідно домогтись якомога меншого зіткнення колесами збиральної техніки до поверхні родючого шару ґрунту, це стане можливим при садінні, обробці та збиранні сільськогосподарських культур з допомогою мостових механізмів, з подальшою обробкою цих культур в стаціонарних умовах на промислових заводах.

Для впровадження даного способу необхідно доручити одному з машинобудівних міністерств координацію робіт по створенню комплексу машин та механізмів, який би відповідав вимогам, викладеним раніше, а також ряду промислових підприємств, таких як ВО «Харківський тракторний завод», завод «Південмаш», Бердянське ВО «Жаток», Херсонський комбайновий, Кіровоградський завод сівалок, Вінницький завод гідроагрегатів, Одеський завод «Велес-Агро» та інші.

Україна, маючи 25% світових

чорноземів, такий працездатний народ, може забезпечити екологічно чистими, не геномодифікованими продуктами велику кількість населення планети. При цьому ставку у всіх галузях треба робити на середній клас населення. Варто згадати 80-ті роки минулого століття, коли Болгарія повністю задовольнила потреби Радянського Союзу, Європи в овочах і фруктах.

Усе нове – це добре забыте старе.

На фото: плоскоріз із лушильником, що дозволяє проводити безвідвальну оранку, та зберігати наші безцінні чорноземи.

Державі потрібно об'єднати власників паїв в сільськогосподарські господарства, забезпечивши їх необхідною технікою, фінансами, підняти роль фермерських господарств, не продавати землю іншим країнам або іноземним громадянам. При цьому держава може одержати значні фінансові надходження.

Площа земельної ділянки сільськогосподарських угідь в приватній власності однієї людини в Європі становить до 100 га, в США до 180 га, в Ізраїлі і Туреччині до декількох десятків гектарів, в Україні на кожну людину приблизно припадає 1га сільськогосподарських угідь.

Також з метою збереження родючості ґрунту державі потрібно взяти під контроль сівозміну (не можна 2-3 роки підряд засівати ріпак, соняшник, сою або кукурудзу).

Вважаю, що в зв'язку з тим, що ми знаходимось у самому центрі Європи, маючи такий чудовий чорнозем, сприятливий

клімат, маючи запаси газу, вугілля, нафти, залізної руди, водних запасів, працелюбний народ, ми можемо бути повністю самостійною державою.

З Росією необхідно відновити чисто ділові, догтовірні, партнерські відносини в галузі літакобудування, ракетобудування, кораблебудування, тракторобудування, будівництва в

галузі військової, техніки торгівлі та інше, забезпечивши Росію на договірній основі високоякісними продуктами.

Такі ж партнерські договірні відносини оформити з бувшими республіками Радянського Союзу.

З Євросоюзом бути в чисто ділових, договірних відносинах. Забезпечити весь Євросоюз на договірній основі високоякісними продуктами, санаторно-курортними закладами, зонами відпочинку та туризму. Співпрацювати в галузі автотракторного будівництва, торгівлі та інше.

Також співпрацювати на договірній основі зі всіма країнами світу, не залежачи від жодної країни.

Академік Української технологічної академії, доктор технічних наук, винахідник СРСР, Заслужений винахідник України, директор ПНТФ «Союз» Ю.К.Козловський

Вітаємо!

Хмельницький обласний осередок Асоціації ветеранів спецпідрозділів «К» СБУ вітає ювілярів

Люшенка І.В.

Макарова В.І.

та іменинників січня: Білого Р.М., Бойка Л.М., Болібреха В.І., Бордюга М.М., Брагіна С.М., Буєва Г.І., Козловського Ф.В., Косюка Р.М., Лісового В.М., Макогончук О.В., Мокрецова М.В., Мукося В.М., Паламарчука В.І., Пелеха В.В., Просняника

Л.І., Скок А.В.М., Терлецького А.С., Тичинка В.А., Пташкіна М.К.

Зичимо вам здійснення всіх планів та задумів!

Бажаємо, щоб підґрунтям щасливого життя і плідної роботи було міцне здоров'я, а віра, надія та любов завжди були вірними супутниками на Вашому життєвому шляху.

Нехай тепло, добробут і затишок родинної оселі надійно захищають Вас від негараздів, а в майбутньому на вас чекають довгі роки, наповнені земними радощами і корисними справами!

Впевнені, що людська шана буде подякою вам за плідну працю, чуйність, людяність, уміння творити добро!

Нехай доля і надалі збагачує вас мудрістю, енергією, натхненням та радістю сьогодення!

Голова Хмельницького обласного осередку ВГО Асоціація ветеранів «К» СБУ Одноконь В.Ю.

Хмельницький обласний осередок всеукраїнської громадської організації «Українська асоціація ветеранів-співробітників спецпідрозділів по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю «К» СБУ» сердечно вітає ветеранів та діючих співробітників спецпідрозділів «К» з Новим роком та Різдвом Христовим!

Рік, який вже відходить в історію, був роком наполегливої і плідної праці в ім'я України. Широ дякуємо кожному співробітникові Служби безпеки за віддане служіння народові України, переконані, що ваші високі професійні якості, відповідальність та мужність, вірність присязі і надалі будуть надійною опорою в захисті інтересів нашої Батьківщини. Сподіваємось, що у своїй діяльності ви завжди керуватиметесь патріотизмом та високою відповідальністю за долю кожної людини, за сьогодення і майбутнє України.

В новому році бажаємо нашому численному колективу, їхнім рідним та близьким міцного здоров'я, творчої наснаги та доброї вдачі! Хай Різдво Христове наповнить наші серця любов'ю, чистотою помислів та добром, адже тільки тоді життя матиме сенс, а справи – право на життя.

Зі святом усіх вас!

Голова Хмельницького обласного осередку ВГО Асоціація ветеранів «К» СБУ Одноконь В.Ю.

Щомісячне суспільно-інформаційне видання
«Незалежна громадська газета»

Свідectво про реєстрацію: ХМ №750/237Р від 07.06.2012 р.

Видавець: ФОП Олексюк В.М.

Редакційна колегія: Федір Пастух, Вадим Олексюк, Віталій Тараненко.

За зміст матеріалів редакція відповідальності не несе.

Рукотис не рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: м.Хмельницький, 29001

Тел.: 093-84-83-415 E-mail: nezgromgaz@ukr.net

Кольороподіл, фотовивід та друк виконані
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед",
21034 м.Вінниця, вул.Чехова, 12-А
Тел.: (0432) 55-63-97, 55-63-98

Зам. 142601 Наклад 5 250 прим.